

UNIVET

AZ ÁLLATORVOSTUDOMÁNYI EGYETEM LAPJA

V. évfolyam, 2. (18.) szám 2021. június

Lapunk tartalmából

Jelen lenni 3
Párkapcsolati kultúra
és demográfia 4
Digitális Élelmiszerlánc Oktatási,
Kutatási, Fejlesztési
és Innovációs Intézet 4

A jövő nemzedékek okulására,
a hősök dicsőségére 5
A tudományos diákköri munka
a minőségi oktatás egyik
értékmérőjévé vált 8
Dr. Vetési Ferenc búcsúztatása 12

Együttműködési megállapodás
született a Kincsem Parkkal 13

Dr. Rácz Bence: "Gyönyörködünk
abban, amivel foglalkozunk" 14

Hrutka Ivett: "Mindig a legjobbbat
szeretem választani" 17

III. ÁTE Fogathajtó
és Főzőverseny 20

Joseph Oscar Ullomi:
Keep Your Eyes on the prize 28
24th Graz conference organized by
the University of Veterinary Medicine,
Budapest and the SoftVets project 30
*

A 36. oldalon az Anatómiai és Szövetteni
Tanszéken található elektronmikroszkóp
fotóját közöljük.

Balázs Gusztáv felvétele

UNIVET Az Állatorvostudományi Egyetem lapja. Főszerkesztő: **Balázs Gusztáv**. Kiadja az Állatorvostudományi Egyetem. Felelős kiadó: **Dr. Sótónyi Péter** rektor. ISSN 2631-1852 Nyomdai kivitelezés: Pátria Nyomda Zrt. **Orgován Katalin** vezérigazgató. A szerkesztőség postacíme: 1400 Budapest, Pf. 2. Telefon: (1) 478-4100, e-mail: webmaster@univet.hu. Lapunk számai a <https://univet.hu/hu/category/univet-ujzag/> webhelyen is olvashatók.

Jelen lenni

Nem tanultunk meg semmit gyorsabban, hatékonyabban és tömegesebben a COVID-járvány időszakában a felsőoktatás világában, mint az online eszközök alkalmazását. Ezért azonban nagy árat fizettünk emberi és anyagi veszteségekben, szenvedésben és fájdalomban. Még azzal a kárral is számolnunk kell, amit például a 35. OTDK digitális csatornákon történt megrendezése okozott a személyes találkozások elmaradásával. A sokszemközti diskurzusok kiesése miatt meg nem született ötleteknek, együttműködéseknek bizony már bottal üthetjük a nyomát.

Lapunk portré rovatában *Dr. Rácz Bence* egyetemi docens a következőt nyilatkozta: *„Szinte minden tudományos munkám konferenciákon történt beszélgetésekből eredeztethető. Jelenléti konferenciák nélkül a tudomány is jelentősen lassul.”*

A mezőgazdasági szak- és felsőoktatás története házáinkban több mint két évszázados. Hasonlóan zivataros, mint a haza története, de megannyi példája van a tanintézetek, akadémiák, főiskolák és egyetemek együttműködésének is. A korabeli tudósítások arról is beszámoltak, amikor egy-egy szakma jelesei találkoztak különböző eseményeken.

A keszthelyi Magyar Királyi Gazdasági Tanintézet új tanépülete a Georgikon alapításának 100. évében készült el.

Tervét 1895-ben gróf Festetics Andor földművelésügyi miniszterként terjesztette fel, amit utódja, Darányi Ignác egy évvel később elfogadott és a kivitelezés sem tartott tovább. A Keszthelyi Hírlap 1897. október 12-én rendkívüli számot jelentetett meg az átadás jeles eseményére.

Az újság már a kétnapos ünnepség első napi történéseiről is beszámolt. Hírt adott a társasági és politikai élet illusztris személyeinek programjairól. A tanintézetek lapzártáig a városba érkezett küldöttei voltak *„Balás Árpád kir. tanácsos, óvári akad. igazgató, Vörös Sándor kir. tanácsos, kolozsvári igazgató, Szűts Mihály debreczeni igazgató, Dr. Kossutány Tamás, a m. tud. akadémia tagja, óvári tanár, Hensch Árpád óvári akad. tanár, az állatorvosi akadémia részéről Dr. Hutýra Ferencz igazgató és dr. Nádaskay Béla tanár.”*

Egészen biztos, hogy ezek a találkozások nem csupán protokolláris események voltak, hanem szakmai eszmecserék alkalmi is.

A múlt század egyik kiemelkedő gondolkodója, Alfred Adler (1870-1937) osztrák pszichiáter egyik munkájában így írt: *„...minden létp probléma megoldásához elengedhetetlen a közösségi együttműködésre való képesség, minden feladatot emberi társadalmunk struktúráján belül kell megoldanunk, mégpedig olyan módon, amilyent az emberiség jóléte megkövetel”.*

A COVID-járvány éppen azal mozdította ki a kutatók és oktatók sokaságát komfortzónájukból, hogy nem mozdulhattak a megszokott szabadsággal. Három szemeszteren át tanulták és gyakorolták azokat a digitális ismeretátadási módszereket és alkalmazásokat, amiket korábban kevésbé vagy egyáltalán nem használtak. Ezáltal többek lettek, s meg is kell őrizniük ezt a többlet tudást, de mégis vissza kell térnie a személyes jelenléttel zajló tanításnak, tanácskozásoknak és versenyeknek, mert – úgy hiszem – ezeknél ösztönzőbb és termékenyebb együttműködési formákat még nem találtak ki.

Balázs Gusztáv

Párkapcsolati kultúra és demográfia

Gáncs Péter és Steinbach József

A *Professzorok Batthyány Köre*, a *Családtudományi Szövetség* és az *Európai Családtudományi Társaság* május 27-29-ig a családok, a házasság, a fiatalok, leendő házaspárok érdekében rendezett konferenciát *Párkapcsolati kultúra és demográfia* címmel. A tanácskozás első napját az *Állatorvostudományi Egyetem* aulájában tartották, ahol Dr. Sótónyi Péter rektor, a *Professzorok Batthyány Körének* elnöke köszöntötte a résztvevőket.

A délelőtti szekcióban egyházi vezetők reflexiói voltak hallhatók a párkapcsolati kultúra és a demográfia témakörében. Hangsúlyozták, hogy nemzedékeket kell egymásra építeni. Az üléselelnök Dr. Náray-Szabó Gábor akadémikus volt. Felvezető előadást Balog Zoltán református püspök, zsinati lelkesítő elnök tartott, majd kifejtette gondolatait Marton Zsolt katolikus, Steinbach József református és Gáncs Péter nyugalmazott evangélikus püspök, valamint Köves Slomó főrabbi.

A konferencián felszólalt vagy előadást tartott Novák Katalin családokért felelős tárca nélküli miniszter, Beneda Attila helyettes államtitkár, Székely János püspök, Tomka Ferenc teológus, Bedő Imre (Férfiak Klubja), Botos Katalin volt miniszter, Téglásy Imre (Alfa Szövetség), Uzsálné Pécsi Rita neveléskutató, Pat Fagan (Házasság- és Valláskutató Intézet, Washington). A programban magyar és külföldi meghívottakkal folytatott kerekasztalbeszélgetések is szerepeltek.

Marton Zsolt és Náray-Szabó Gábor

Köves Slomó

Bartha Tibor felvételei

Digitális Élelmiszerlánc Oktatási, Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Intézet

A *Digitális Élelmiszerlánc Oktatási, Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Intézet* 2020. április 1-jén kezdte meg működését az Egyetemen.

Az Intézet olyan kutatási és oktatási szervezeti egység, mely biztosítja az agrár- és élelmiszer-gazdaság szereplőinek gyakorlati támogatását, digitalizációs lehetőségeinek fejlesztését, és segíti az élelmiszerlánc szemléletű, digitális technológián alapuló komplex állatorvosképzést. Az Egyetemnek több évszázados kapcsolata van (az állatorvosi) közegészségüggyel, mind a járványügyi, mind az élelmiszerbiz-

tonsági területeken. Társ- és használatiaink gyógyítása, a járványok kezelése és a jelenlegi állategészségügyi és közegészségügyi kihívások megoldása mind az élelmiszerlánc-biztonság részei. Az állatorvosi közegészségügy hazai letéteményeseként az Egyetemnek jelenleg is kiemelt szerepe van az élelmiszer-biztonsági képzés naprakészen tartásában és folyamatos fejlesztésében. E folyamat elengedhetetlen része a digitális lehetőségek agrár-élelmiszer vertikumba építése.

A jövő állatorvosainak a tudományban, a mezőgazdaságban, az élelmi-

szergazdaságban és az államigazgatásban egyaránt, nagyobb felkészültséggel kell rendelkezniük a komplex rendszerek vonatkozásában, ami elengedhetetlenül magasabb szintű adat- és információkezelési, számítástudományi ismereteket jelent. Az Intézet kiemelt célja, hogy egy nemzetközileg is elismert, szakértői és kutatói csomópontként működjön az élelmiszerlánc-biztonsági adatelemzés területén. Megalakulása óta az Intézet munkatársai 8 nemzetközi munkacsoport és hálózat munkájához kapcsolódtak. (univet.hu)

A jövő nemzedékek okulására, a hősök dicsőségére

A múlt évhez hasonlóan idén is a Hősök Napja lett az az esemény, amelyen először találkoztak nagyobb számban az egyetem polgárai a járvány okozta megszorítások enyhítése után. Hőseink még ezzel is a ma élőkön segítettek...

B. G.

Az ünnepség május 28-án a Gyógy-szertani és Méregtani Tanszék falán elhelyezett emléktáblánál kezdődött. Ágics Mátvás, a hallgatói önkormányzat elnöke köszöntötte a meg-

jelenteket, majd Olasz Ákos (képünkön) II. éves állatorvostan-hallgató szavalta el Wass Albert Üzenet haza című költeményét.

Dr. Náráy-Szabó Gábor akadémikus, a Marek József Alapítvány Kuratóriumának elnöke a következő megemlékező beszédet mondta:

*Nem hal meg az, ki milliókra költi
Dús élte kincsét, ámbár napja múlt;
Hanem lerázván, ami benne földi,
Egy éltető eszmévé fínomul*

Arany János

**Rektor Úr! Kedves Vendégeink!
Tisztelt Emlékezők!**

Hősök azok, akik a csatában életüket adják a bajtársaikért, a nemze-

tükért, a szeretteikért. Szembeszállnak a diktatúrával, kockáztatnak közösségük jövőjéért, vállalják a lemondást, a szenvedést, még a halált is. A mai közgondolkodás szerint viszont nincs értékebb kincs az életünkben, és bizony hajlamosak vagyunk feledni Arany János idézett szavait, mert a legtöbb modern ember nem törődik másokkal, csak saját magával. Azok a katonák, akik az első világháború harcterein életüket áldozták a hazáért nem így gondolkodtak, hanem dús éltük kincsét honfitársaik millióira költötték. Így finomultak halálukban nemzeti eszmévé, így mutattak példát a jövő nemzedékeinek, amelyek azzal hálták meg az áldozatot, hogy jó em-

Az egész országra kiterjedő ünnepségben fontos szerepet vállaltak az állatorvosok is. A Magyar Országos Állatorvos Egyesület kezdeményezésére egykori rektorunk, Hutýra Ferenc már 1926. február 28-án emléktáblát avatott az akkori rektori épület, a mai könyvtárfalán.

Ez a kiállítás nem a véletlen műve. Ma már nem gondolunk arra, a modern hadseregek technikai fejlettségét ismerve, hogy milyen fontos szerepet tölthettek be az állatorvosok mindkét világháborúban. Ők látták el azt a jelentős hadművelleti feladatot, amit ma a helikopter-szerelők, harckocsikarbantartók, vagy az önjáró lövegek javítói látnak el. Akkoriban a vasutaktól távol eső vidékeken lovak és

Dr. Rétfalvi Tamás, Dr. Meglécz Katalin, Dr. Oravecz Márton, Dr. Bognár Lajos, Dr. Sótónyi Péter és Dr. Náráy-Szabó Gábor

lékezetükbe zárták őket, és igyekeztek hozzájuk méltó módon élni.

Az emlékezés jeleként már a nagy háború borzalmait közepette törvénybe iktatták hazánkban a Hősök emléknapját, ami egy időre az egyik legjelentősebb, munkaszüneti napnak is minősülő állami ünnepünké vált.

öszvérek tízezrei szállították a katonák élelmét és a lőszeret, ezek vontatták a lövegeket. Lovon közlekedett és harcolt a tisztek többsége, a legénységi állomány jelentős része. Ehhez a hatalmas munkához egészséges és munkabíró állatokra volt szükség, amelyek alkalmasságáról

állatorvosok és honvéd patkolómes-
terek sokasága gondoskodott. A hon-
véd-állatorvosok megkülönböztető
jelzést viseltek az egyenruhájukon.
Al-állatorvossá, állatorvossá és fő-
állatorvossá történő kinevezésükről,
előléptetésükről, tartalékosná minő-
sítésükről, nyugállományba helyezé-
sükről ugyanúgy hírt adott a világ-
háború előtti „Rendeleti Közlöny a
Magyar Királyi Honvédség számára”
és a „Budapesti Közlöny”, a világhá-
borút követően pedig a „Honvédségi
Közlöny a Magyar Királyi Honvédség
számára” című hivatalos lap, mint a
Ludovikán végzett tisztek beosztását
és rangját érintő személyi döntések-
ről. 1918-ban már az állatorvosok
képzését is ugyanúgy támogatta az
állam, mint a Ludovikán tanuló kadé-
tokét. "A honvéd állatorvosi akadémi-
kusok tanulmányidejük alatt a Ludo-
vika Akadémia honvéd akadémi-
kusaihoz hasonló módon a honvé-
delmi tárcza költségén, együttesen
helyeztetnek el, éllemeztenek, ru-
háztatnak, szereltetnek fel és láttat-
nak el fegyverrel.", olvashattuk a hi-
vatalos utasításban.

A magyar nemzet emlékezett hősi
halottaira, közöttük a magyar állat-
orvosokra is, akik nemcsak a lovakkal
törődtek, de jócskán kivették a ré-
szüket a harcokból, az áldozatokból
is. Kaptak ezért néhányan kitün-
tetést, mint Adamik István, Balla Emil
vagy Csósz Gyula, akik helyálltak az
ellenséggel szemben; de sokan, mint
Dömény Vilmos, Miklós József, Pus-
kás Ferenc, Munkácsy Béla vagy Var-
ga Jenő életüket adták oda a hazá-
ért, nem tértek vissza a szeretteikhez.
Ott maradtak viszont az emberek szí-
vében, a hálás utókor nem felejt-
kezett meg róluk. A második világ-
háború után a szovjet elnyomás ár-
nyékában kiteljesedő kommunista
diktatúra már változást hozott. Nem
túrta meg az emlékezést. Ki akarták
törölni a szívünkéből a nemzeti érzést,
miközben az agyunkba minduntalan
azt táplálták, hogy az áldozat érte-
lmetlen, mert csak az a miénk, amit

Náray-Szabó Gábor: Ma a másokért áldozatot vállaló emberek testesítik meg az igazi hősiességet, őrölk kell példát venni

elfogyasztunk. Nem sikerült! A szo-
cialistának nevezett puha, de rafinált
elnyomó rendszer kimúlása után az
első szabadon választott kormány
visszahozta és ki is terjesztette az ün-
nepet. 1989 óta ismét emlékezünk a
haza, a szabadság és az emberi méltó-
ság valamennyi mártírjára, az el-
hurcoltakra és az 1956-os forrada-
lom hőseire. Büsz-
kén mondhatom,
és az előbbiek
alapján nem is ne-
vezhető véletlen-
nek, hogy a II. vi-
lágháborúban el-
esett illetve mártír-
halált halt vala-
mennyi állatorvos
és állatorvostan-
hallgató emlékére
az Állatorvosok
Baráti Köre kez-
deményezésére
készült, itt látható emléktábla avatá-
sára egyetemünkön az ország intéz-
ményei között elsőként, már 1990.
május 9-én sor került. Egy bő évti-
zeddel később a Magyar Országgyű-
lés törvényben nyilvánította ki, hogy a
magyar nemzet soha el nem múló
hálája jeléül, a ma élő és a jövő

nemzedékek okulására, a hősök di-
csőségére minden esztendő május hó-
napjának utolsó vasárnapját a Magyar
Hősök Emlékünnepévé nyilvánítja.

Itt állunk most, itt állhatunk tehát,
fejünket meghajtva az életüket fel-
áldozó harcosok emléke előtt, akik
nélkül nem érezhetnénk magunkat
igazán magyarnak. Kijár a megemlé-

A hallgatók képviselői is koszorúztak

kezés annak a fiatal állatorvostan-
hallgatónak, a húsz éves ifjú Tatay
Zoltánnak is, aki a forradalom alatt,
1956. október 24-én halt hősi halált,
miközben Budapesten a gyilkos fegy-
vereknek jó célpontot kínáló fehér kö-
penyben igyekezett megmenteni egyik
ismeretlen honfitársát. Holttestét ide

Főhajtás Tatay Zoltán emléktáblájánál

hozták az egyetem kertjébe, és ideiglenesen itt is temették el, mígnem visszatérhetett szülővárosába, Szerecsre. Első nyughelyét emléktábla örökíti meg.

Engedjék meg nekem, hogy a háborús hősöknek kijáró főhajtást kiterjesszem a mai idők hőseire is, akik nem fegyverrel harcolnak. A már több mint egy éve tartó járvány során az egészségügyi dolgozók, az orvosok, az ápolók, a szakszemélyzet és az adminisztrátorok emberfeletti munkát végeztek. Magukat nem kímélve egészségüket kockáztatták, bizony nem kevesen az életüket is feláldozták a betegeikért, akik gyógyítására korábban felesküdtek. A háborús hősök emléktáblája előtt, rájuk emlékezve előttük is meghajtom a fejemet. Itt az egyetemen nem volt szükség ilyen fajta hősiességre, de volt bizony szükség kitaró helytállásra, az oktató és gyógyító munka feltételeinek biztosítására. Sikert, a járvány nem tudott legyűrni minket, és újra együtt lehetünk, együtt dolgozhatunk, és együtt ünnepelhetünk.

A mai, korábban sohasem tapasztalt jólét és kényelem közepette, amikor a technológia robbanásszerű fejlődése hatalmas távlatokat nyit az emberiség előtt, a másokért áldozatot vállaló emberek testesítik meg az igazi hősiességet, öröklük kell példát venni. Ma már a helytállás mást jelent, mint korábban, nem feltétlenül életünk feláldozását. Azt jelenti, hogy

másokért dolgozunk, másokért szenvedünk, ha kell. Ezt üzenik nekünk, idősebb és fiatalabb nemzedékeknek a már száz éve jeltelen sírban nyugvó világháborús hősök, akik földi maradványait sokszor már nem tudjuk fel-lelni, de emelünk nekik emlékműveket, avatunk az emlékeze-

tükre emléktáblákat. A ma hősei azok, akik helytállnak, tanulásban, munkában, családban, de nem jutalomért, hanem belső meggyőződésüktől hajtva, a közösség szolgálatában. Szembe mennek a kordivattal, nem a jogaikat emlegetik, hanem a felelősségükről, elhivatottságukról vallanak szóval, de leginkább tettel. Egyetemünk polgárainak, mindenkinek ezt kell megvallani és példánkkal, munkánkkal, életünkkel tovább adni. Ha sikerül, magunk is átélhetjük, beteljesíthetjük a költő szavait a hősök emlékezetéről:

*"Mely fennmarad s nőttön nő tiszta fénye,
Amint időben, térben távozik;
Melyhez tekint fel az utód erénye:
Óhajt, remél, hisz és imádkozik."*

A rendezvény koszorúzással folytatódott. Az Egyetem és a Marek József Alapítvány közös koszorúját Dr. Sótónyi Péter rektor és Dr. Náray-Szabó Gábor elnök, a Honvédelmi Minisztérium koszorúját Dr. Meglécz Katalin orvosezredes, honvéd-tisztifőorvos asszony és Dr. Rétfalvi Tamás nyugállományú állatorvos-ezredes, az Agrárminisztérium koszorúját Dr. Bogárnár Lajos helyettes államtitkár, országos főállatorvos és Dr. Oravec Márton, a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal elnöke, az országos főállatorvos helyettese, a Magyar Állatorvosi Kamara koszorúját Dr. Horváth László, a Kamara főtitkára, a HÖK koszorúját Méri Nikolett, Cso-

Dr. Varga István koszorúz

mor Janka és Nagy-Czirok Balázs állatorvostan-hallgatók helyezték el.

A Kémiai tanteremnél, Tatay Zoltán első nyughelyénél Dr. Sótónyi Péter és Dr. Sziebert Gergely megyei igazgató főállatorvos, a Magyar Állatorvosok Világszervezetének elnöke helyezte el a Világszervezet, Kondor Raul III. és Liphay Ildikó V. évfolyamos állatorvostan-hallgatók a HÖK koszorúját.

A Könyvtár épületénél Dr. Varga István professzor emeritus, az ÁTE Baráti Társaság elnöke az 1944-ben nyugatra telepített Egyetemi Tanzászlóalj, s a Magyar Királyi I. Önálló Egyetemi Rohamzászlóalj tagjaként Budán harcoló és vérző állatorvostan-hallgatók emléket őrző táblánál koszorúzott.

Az I. világháborúban elesett állatorvosok és állatorvostan-hallgatók emléktáblájánál Dr. Sótónyi Péter, a Magyar Országos Állatorvos Egyesület elnöke és Dr. Bándy Pál, az egyesület főtitkára helyezte el a MOÁE koszorúját.

Az ünnepségen Dr. Sótónyi Péter meghatottsággal mondott köszönetet mindazoknak, akik a nap fontosságát és üzenetét megértve jelen voltak:

– Az elmúlt három évtizedben ilyen sokan még soha nem voltunk itt. Köszönöm valamennyi munkatársunknak, valamennyi vendégünknek, hogy jelen vannak, bízom benne, hogy ez a jövőben is így lesz.

A tudományos diákköri munka a minőségi oktatás egyik értékmérőjévé vált

Március 29-én az Agrártudományi Szekcióval kezdődött és május 19-én a Kémiai és Vegyipari Szekcióval zárult a 35. Országos Tudományos Diákköri Konferencia (OTDK). A diáktudományos seregszemle a járvány miatt először zajlott mind a 16 szekcióban online módon. Az Állatorvostudományi Egyetem (ÁTE) harmadszor volt „házigazdája” az Agrártudományi Szekciónak, aminek 27 tagozatában 241 előadás hangzott el. A szakmai bizottság 80 helyezésről és 40 különdíjról döntött.

B. G.

A megnyitón **Dr. Sótonyi Péter**, az ÁTE rektora, egyben az intézményi TDK elnöke kiemelte, hogy a diákkör 70 éves fennállása alatt mindig egy picit a másként gondolkodók műhelyeként vált a magyar tudományos élet hungarikumává. A tudományon keresztüli nevelés formáját valósítja meg, ez a legfőbb célja. Mivel hazánk legnagyobb kincse a szürkeállomány, aki ennek a gyarapításában részt vesz, csak nyertese lehet a konferenciának.

Dr. Sótonyi Péter külön köszöntötte **Dr. Szendrő Pétert**, aki 1987 óta áll az Országos Tudományos Diákköri Tanács (OTDT) élén, s kezdeményezésére alapították a legjobb diákkörösöket elismerő Pro Scientia Aranyérem és a legkiválóbb tanárokat megbecsülő Mestertanár kitüntetések. Az OTDT elnöke elmondta, hogy a mozgalom két évvel ezelőtt Magyar Örökség-díjban részesült. Az idei konferenciára 5206 diák jelentkezett 4726 pályázattal, melyek értékelésén több mint 3000 bíráló dolgozott.

A fiatalokat leginkább a felfedezés izgalma motiválja a kutatói pálya választásában, mondta köszöntőjében **Dr. Freund Tamás**, az MTA elnöke. Hozzátette: e hivatás szépségeinek megismertetése érdekében programot indítottak középiskolások számára. Az alap kutatás a tudomány leg tisztább módozatai közé tartozik, ami-

Dr. Sótonyi Péter rektor: A TDK a tudományon keresztüli nevelés formáját valósítja meg

ben a kíváncsiság, a tudásvágy motiválja az embereket. A tudományos diákköri mozgalom jelentőségét mutatja, hogy résztvevői közül kerül ki a doktoranduszok 80-90 százaléka.

Az OTDK-n azokat lehet meghallgatni, akik a tudomány területén újdonságokkal szolgálnak, szólt a résztvevőkhöz **Novák Katalin** családokért felelős tárca nélküli miniszter. Nagyon tiszteljük önöket ezért a munkáért, hangsúlyozta és örülünk annak, hogy ennyi tehetséges fiatal van Magyarországon. Legfőbb erőforrásunk a kiművelt emberfőkben rejlik, köztük azokban a tehetséges és szorgalmas fiatalokban, akik nap mint nap tesznek azért, hogy a bennük rejlő tehetséget kamatoztassák, hangsúlyozta, majd elmondta, hogy a Nemzeti Tehetség Program évente 3 milliárd forintot fordít fiatal kutatók és segítők támogatására.

Dr. Hankó Balázs, az Innovációs és Technológiai Minisztérium felsőoktatásért felelős helyettes államtitkára kijelentette, hogy felsőoktatásunk világszínvonalú eredményeiben mindig nagy szerepet játszott a tanárok és diákok bensőséges szakmai és emberi együttműködése. A 35. OTDK előzményeként 1858 „házi konferencia” zajlott le az intézményekben, s ezeken 12736 dolgozatot ismertettek.

Dr. Birkner Zoltán, a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal elnöke elmondta, a 16-17 évesektől a senior kutatókig mindenkinek lehetőséget adnak arra, hogy pályázati forrást nyerjen kutatásaira az Új Nemzeti Kiválósági Programtól az OTKA programokig. A résztvevők figyelmébe ajánlotta a tavaly elindult kooperatív doktori programot, amely révén a kutatásban és innovációban érdekelt munkahelyekről vissza tudnak térni a felsőoktatásba.

Az OTDK sokkal több mint egy szakmai megmérettetés, mert egy olyan kapu, amely megnyitja a tudományos sikerek végtelen lehetőségét a fiatalok előtt, szólt a résztvevőkhöz **Dr. Nagy István** agrárminiszter. Örömmel tapasztalja, tette hozzá, hogy az Agrár-

tudományi szekció is egyre sikeresebb. A tudományos diákköri mozgalomnak fontos szerepe van az agrárium fejlődésében, a fiatalok utánpótlásának nevelésében. A politikus kiemelte: a generációváltásban gyökerezik a vidék sorsa. Az Agrárminisztérium is mindent megtesz a tehetséges fiatalok támogatásáért.

Bár a konferencia az interneten zajlott, Dr. Sótónyi Péter színes előadásban mutatta be Alma Materünk történetét, jelenét és terveit a több száz résztvevőnek, akik így az István utcai Campus nyüzsgő életébe képzelhették magukat.

– A magyar állatorvos képzés gyökerei a 18. században erednek. Az állatgyógyászat létrejöttének fő mozgatórugója a szükségyszerűség volt – mondta bevezetőjében –, mivel Németországban 28 millió, Európában 200 millió szarvasmarha pusztult el a keleti marhavész következtében. A járványok állami beavatkozást tettek szükségessé. Európában 1762-ben Lyonban, 1767-ben Bécsben, majd 1787-ben Pesten, Tolnay Sándor vezetésével kezdődött az állatorvos képzés és zajlott a Pesti Egyetem Orvosi Karának Állatgyógyászati Tanszékén és Állatgyógyintézetében 1851-ig. Azóta 10 további formában és elnevezéssel, de a mai napig folytonos az oktatás.

Az egyetem 2016-ban visszanyert önállóságát versenyképességének egyik fontos tényezőjeként határozta meg a rektor. Hasonlóan lényeges a kiemelkedően magas felvételi ponthatár. A tudományos diákköri munkának is nagy a jelentősége az oktatásban. Ezt a területet személy szerint oly fontosnak tekinti Sótónyi Péter, hogy 21 éve tölti be az egyetemi tudományos diákkör elnöki tisztségét – rektorként is, hogy érzékeltesse a TDK kiemelkedő szerepét az állatorvosok és a tudósok képzésében.

A világ 52 országából érkeznek angol és német nyelven hallgatók az István utcai kampuszra, a magyar hallgatók a létszám egyharmadát képviselik. Az intézmény vezetője büszkén említette, a járvány ellenére is tíz százalékkal nőtt az egyetemre jelentkezők száma. A magyar nyelvű

képzésben hat és félszeres a túljelentkezés, az idegen nyelvű képzésben két és félszeres.

– Bízunk benne, hogy 2024-ben az Európai Állatorvosképző Intézmények Szövetsége negyedszer is akkreditálja az egyetemet. Terveink között szerepel az amerikai akkreditáció elnyerése is, amivel elsősorban azt szeretnék elérni, hogy még nagyobb merítési lehetőségéből választhassunk külföldi hallgatókat; legyen akár ötszörös is a túljelentkezés.

*

A pár éve bevezetett, az Üllői Tan gazdaságban teljesítendő hetesi gyakorlat nagy népszerűsége tette szert a hallgatók körében, akik részt vesznek a mindennapi állatápolásban. Ez azért is fontos, mert ma már sokszor a vidéki fiatalok sem látnak gazdasági haszonállatot lakóhelyük környékén, másrészt – mint már bebizonyosodott felsőbb éveken –, a klinikai tárgyakat tanulva másképp viszonyulnak az állatokhoz, mintha akkor találkoznának először a jószágokkal.

A rektor az egyetem szakállatorvos képzését is méltatta. Ebből jelenleg 12 féle végezhető el a kisállatgyógyásztól a lógyógyászatig, vadegészségügyön át a laborállatdiagnosztikai szakállatorvos szakig. A másfél-kétéves képzés lehetőséget ad praxisok önálló indítására.

Az egyetem közeljövőben kezdődő nagyberuházása révén létrejön a világ legmodernebb laboratórium hálózatát magába foglaló Összehasonlító Orvostudományi Kutatóközpont, növelve az intézmény versenyképességét, kül- és belföldi vonzerejét.

*

A március 31-i záróülésen **Dr. Pénzes Béla**, az OTDT alelnöke, az Agrártudományi Szakmai Bizottság elnöke elmondta, elmondta, hogy a szakmai bizottság élén a 10. konferencia előkészítésében és lebonyolításában vett részt. Megköszönte Dr. Sótónyi Péternek, a szakmai bizottság tagjának, hogy az intézmény befogadta a szekciót és megteremtette a lehetőséget a hallgatók, köztük 19 határon túli diák dolgozatának méltó körülmények közötti bemutatására.

Dr. Pénzes Béla felidézte, hogy az 1977-ben szintén az ÁTE-n megrendezett szekció 9 tagozatában 127 előadás hangzott el 17 intézmény hallgatóinak részvételével.

A tudományos diákköri munka a minőségi oktatás egyik értékmérőjévé vált. Jó tanár az, akinek tanítványai vannak, akik messze túljutnak majd mesterükön. Hallgatói bárkinek lehetnek, de a tanítványokat ki kell érdemelni, szögezte le Dr. Pénzes Béla.

A szakmai bizottság elnöke az ÁTE kollégái közül köszönetet mondott **Dr. Rácz Bence** ügyvezető elnöknek állhatatos munkájáért, **dr. Battay Márton** főtitkárnak, **Herczeg Dóra**, **Bulejka Alexandra** és **Vaprezsán Viktória** kommunikációs munkatársaknak és **Papp Anna** oktatástechnikusnak áldozatos, türelmes és figyelmes segítségért.

Dr. Rácz Bence arról számolt be, hogy két nap alatt 241 előadás hangzott el. Többen és többször is úgy érezték, hogy a hallgatók még jobban is adnak elő, mint az egyetemi oktatók, ami nagy büszkeséggel töltötte el a témavezetőket.

Az ÁTE docense visszautalva Dr. Sótónyi Péternek a nyitóünnepségen elhangzott előadására, felhívta a figyelmet arra, hogy az állatorvosképzés járvány hatására született Európában és most is járványos időben élünk. A fiatal tudósoknak óriási felelősségük, hogy a jelen helyzetben megfelelően képviseljék a tudományt. Nemcsak az a fontos, hogy magas idézetségű szaklapokban publikáljanak, hanem az is, hogy ne engedjék olyan véleményekkel félrevezetni a társadalmat, melyeknek semmi köze nincs a tudományhoz.

Dr. Szendrő Péter értékelésében elmondta, jól döntöttek a múlt évben, amikor online konferenciák megrendezéséről határoztak. A tagozatok első helyezettei meghívást kapnak a legjobbak OTDK szekciónként szervezendő gálájára. Novemberben pedig az MTA dísztermében kerül sor a 35. OTDK zárására.

A szekció záróünnepségén Dr. Sótónyi Péter átadta a stafétát **Dr. Gyuricza Csabának**, a Magyar Agrár- és

Élettudományi Egyetem rektorának, melynek Kaposvári Campusa rendezte a 2023. évi Agrártudományi Szekciót.

A staféta átvétele után a MATE rektora elmondta, hogy a tehetséggondozás nemzetközileg is elismert szintre a tudományos diákköri munka és az erre épülő mozgalom, amely immár hét évtizede jelen van a hazai

felsőoktatási intézményrendszerben. Büszke arra, hogy 1995-ben elnyerte a Pro Scientia Aranyérmét. Most pedig az a megtiszteltetés érte, hogy egyeteme vezetőjeként veszi át a 2023-as OTDK stafétáját.

Dr. Sótonyi Péter zárszavában gratulált minden helyezettnek és díjazottnak, majd meghívta a szekció vala-

mennyi résztvevőjét az Egyetemen augusztus 31-én rendezendő OTDK Gálára. A nap délelőttjén a tagozatok legjobbjai tartanak előadást. Délután kerti partin találkozhatnak hallgatók és zsűritagok, hogy személyesen is megismerjék egymást, Alma Materünk patinás Campusát, ne csak az online téren keresztül.

Győztesek, helyezettek és különdíjasok két szekcióban

ÁTE eredmények a 35. OTDK-n

AGRÁRTUDOMÁNYI SZEKCIÓ

Agrárgazdaságtani tagozat

I. *Medvecz Réka* Felmérés a magyarországi állatorvosok mentálhigiéniai állapotáról különös tekintettel a munkahelyi pozíció és a kiégés tüneteinek összefüggéseire Témavezető: *Dr. Fodor Kinga*

Állategészségügyi tagozat

I. *Kónya Réka* A szívférgesség komplex gyógykezelésének újabb lehetőségei kutyákban Témavezető: *Dr. Vörös Károly, Dr. Becker Zsolt*

II. *Fehér Sára Új*, hatékony kemoterápiás protokoll kidolgozása kutya lymphoma kezelésére in vitro modellrendszeren Témavezető: *Dr. Vajdovich Péter, Karai Edina*

III. *Bársony Boglárka Gabriella* Hogyan függnek az egyes HRV paraméterek a ló temperamentumától Témavezető: *Dr. Korbacska-Kutasi Orsolya*

III. *Ziszisz Árisz* Egyes gyík fajok (Sauria) ivarmeghatározása képalkotó diagnosztikai módszerrel Témavezető: *Dr. Gál János, Dr. Hoitsy Márton*

Küldődíjas *Steiner Flóra* A légcsőtübs optimális méretének meghatározása kutyákban Témavezető: *Dr. Dunay Miklós Pál*

Állatélettani tagozat

I. *Tóth Fruzsina* Magyarországi Mycoplasma Hyorhinis törzsek összehasonlító genetikai vizsgálata multiple-locus variable-number tandem repeat

analysis (MLVA) módszerrel Témavezető: *Dr. Gyuranecz Miklós, Földi Dorottya*

II. *Kórik Csilla* Kutyák mastocytomájának terápiarezisztencia vizsgálata áramlás citometriai funkcionális teszt alkalmazásával Témavezető: *Dr. Vajdovich Péter, Karai Edina*

III. *Trúzsi Roxána Laura* A bélsárral ürülő strongylida-típusú peték számát befolyásoló egyes tényezők és az ivermektin hatékonyságának vizsgálata lóállományokban Témavezető: *Dr. Farkas Róbert, Dr. Joó Kinga*

III. *Kovács Emma* Citokróm P450 enzimek összehasonlító vizsgálata vadon élő kerdődző fajokban Témavezető: *Dr. Mátis Gábor, Dr. Neogrady Zsuzsanna*

Állattenyésztési A tagozat

Küldődíjas *Kővári Sarolta* Húshasznú tehének fertilitást befolyásoló metabolikus paramétereinek vizsgálata Témavezető: *Dr. Varga-Balogh Orsolya*

Állatgenetikai és biotechnológiai tagozat

I. *Bánáti László* Molekuláris biológiai módszerek fejlesztése a K 5831 vakcinatörzs és vad Mycoplasma gallisepticum törzsek elkülönítésére Témavezető: *Dr. Gyuranecz Miklós, Bekő Katinika*

II. *Tóth Adrienn Gréta* A nyers tej rezisztómvizsgálata Témavezető: *Dr. Makrai László, Dr. Solymosi Norbert*

Küldődíjas *Bartal Balázs* A magyarországi agancsos vadfajok igazság-

ügyi célú DNS alapú-ivarmeghatározása Témavezető: *Dr. Zenke Petra*

Idegennyelvű tagozat/English panel
I. *Lewin Natalja* Effect of fermented wheat germ extract and grape seed proanthocyanidins on the intestinal epithelial barrier Témavezető: *Dr. Farkas Orsolya, Dr. Karancsi Zita*

II. *Thomas Juhasz* Epidemiological investigation of infectious agents associated to wedge-tailed shearwater (Ardena pacifica) and Barau's petrel (Pterodroma barau) populations on Reunion Island Témavezető: *Lebarbenchon Camille, Dr. Majoros Gábor*

II. *Sophia Fischer-Colbrie* The prevalence of feline leukemia virus and feline immunodeficiency virus in domestic cats in Hungary Témavezető: *Dr. Szilasi Anna*

BIOLÓGIA SZEKCIÓ

Genetika

3. *Kőszegi Hanna* Univerzális, genetikai alapú magzati ivarmeghatározás anyai vérplazmából unipara emlősökben Témavezető: *Dr. Zenke Petra*

Neurobiológia I.

Küldődíj *Varga Áron Bendegúz* A tirozin-kináz receptor B (TrkB) jelátvitel interneuron-specifikus szerepe a megküzdési stratégia modulációjában Témavezető: *Dr. Aliczki Manó, Dr. Rác Bence*

Ökológia I.

2. *Somlay Dorottya* Prediktálja-e a nőstény kis Apolló-lepkék (Parnassius mnemosyne) termete és repülési ideje a párzási dugó típusát? Témavezető: *Kis János, Górád Ádám*

Állatvédelmi aktualitások 2021

Állatvédő civil szervezeteket támogat az állam

Az Állatorvostudományi Egyetem (ÁTE) Állatvédelmi Központja június 3-án egész napos konferenciát szervezett *Állatvédelmi aktualitások 2021* címmel az állatvédelem témakörét érintő legfrissebb intézkedésekről, tervekről és kutatási eredményekről.

Az eseményt Dr. Sótonyi Péter, az ÁTE rektora nyitotta meg, majd Dr. Nagy István agrárminiszter köszöntötte a hallgatóságot. Kiemelt előadóként Ovádi Péter, a Nemzeti Állatvédelmi Program megújításáért és végrehajtásáért felelős miniszteri biztos, valamint Veprik Róbert, az újonnan megalakult Nemzeti Állatvédelmi Tanács elnöke mondta el gondolatait. Az eseményen adták át az Év Állatvédő Óvodája pályázat díjait, továbbá együttműködési megállapodást kötött az ÁTE és a Civilút Alapítvány.

– Közös feladatunk és felelősségünk, hogy az állatvédelem iránti fokozott figyelmet fenntartsuk, és megtörténjenek azok az intézkedések, amelyeket az állatszerető emberek régóta várnak – köszöntötte a megjelenteket Dr. Vetter Szilvia, az esemény moderátora, az ÁTE Állatvédelmi Központjának vezetője.

Megnyitóbeszédében Dr. Sótonyi Péter hangsúlyozta: a magyar állatorvos elődök vezető szerepet vállaltak az első állatvédő szövetségekben, egyesületekben, tudásuk, magas szintű gyógyító tevékenységük ma is pótolhatatlan az állatvédelemben. Az Állatvédelmi Központ idejének megalakításával az Egyetem hitet tett a tudományos alapú állatszeretet, a természetközelség, illetve az etikus létezés alapelvei mellett.

Dr. Nagy István (felső képünkön) közölte, hogy a kormány 141 millió forinttal segíti 67 állatvédő civil szervezet munkáját. Ez a döntés az év elején indított állatvédelmi online párbeszéd nyomán kialakult társadalmi igényt figyelembe véve született meg. A ka-

binet az egyesületek támogatásán keresztül Magyarország minden megyéjében hathatós segítséget nyújt az állatvédőknek, az önkénteseknek, a menhelyek fenntartóinak.

Nagy István közölte: szigorúan fellépnek az állatkínzókkal, a tiltott állatviadatok szervezőivel, az illegális kutyaszaporítókkal és a gondatlan állattartókkal szemben. A tárcavezető arról is beszámolt, hogy a tanács a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatallal közösen szeptembertől ingyenes, online képzési programot indít Gazdijosi néven. A program arra szolgál, hogy az emberekben tudatosítsa, felelősséggel tartoznak állataikért.

Ovádi Péter, a Nemzeti állatvédelmi program megújításáért és végrehajtásáért felelős miniszteri biztos fontos lépésként értékelte, hogy a kormány a Magyar falu programban félmilliárd forintos országos ivartalanítási pályázatot írt ki, amely 14 ezer állat ivartalanítására ad lehetőséget. Az 5000-nél kevesebb lakossal rendelkező települések önkormányzatai pályázhatnak, egy település legfeljebb 1,5 millió forintot igényelhet. A pályázat célja,

hogy megteremtse az együttműködést az önkormányzatok és az ügyben érintett civil szervezetek között.

Az eseményen adta át Dr. Sótonyi Péter az Év Állatvédő Óvodája 2021 pályázat dobogósainak okleveleit. A pályázatra 81 pályamű érkezett. Magas színvonalukra való tekintettel az állatvédelmi és pedagógus szakemberekből álló zsűri döntése értelmében idén valamennyi pályázó jogosult egy éven keresztül az Állatbarát Óvoda cím használatára.

A pályázat nyertesei:

Az Év Állatvédő Óvodája 2021 (képünkön): Veszprémi Egy úti Körzeti Óvoda, Veszprém

II. Hódmezővásárhelyi Egyesített Óvoda Szabadság téri Óvoda, Hódmezővásárhely

III. Törpe-Ovi Alapítvány Óvodája, Bodajk

Különdíj: Kölcsey Utcai és Ligeti Sori Óvoda, Békéscsaba

Az ÁTE és a Civilút Alapítvány együttműködési megállapodását Dr. Sótonyi Péterrel együtt aláíró Gulyás Andrea kuratóriumi tag elmondta, hogy az Egyetem a tudomány oldaláról segíti, hogy az állatvédelemben is kialakuljon a párbeszéd a civil- és szakmai szervezetek és a döntéshozók között. A Civilút Alapítvány célkitűzése az egyéni és társadalmi felelősségvállalás erősítése.

"Hitt az oktatáson keresztüli nevelésben, aminek mestere volt"

Dr. Vetési Ferenc búcsúztatása

„Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát”

Reményik Sándor verse volt mottója és életrajza

Ismét gyászol az állatorvosi kar. Itt hagyott bennünket Vetési professzor úr, mindenki szeretett tanára, fogalom volt ő a tanítványok és a munkatársak körében. A Tanár Úr összefonódott a Kórbonctani tanszékkel, mi, utódok, szerencsésnek tarthatjuk magunkat valamennyien, akik még hallgathattuk óráit, beszélhettünk vele, érezhettük a belőle áradó emberséget, csodálhattuk azt a belülről jövő mély bölcsességet és békét, amely lényéből sugárzott. Vetési tanár úr még azt a régi veterinárus tudáskincset, jellegzetes állatorvosi gondolkodást adta tovább a mai kor állatorvosainak, amely annyira hiányzik a csupán modern laboratóriumi módszereket használó diagnosztikák és kutatók világából. Ő ilyen géniusz volt, a magyar és nemzetközi állatorvos-tudomány kiemelkedő alakja, szakmailag és emberileg is példaértékű oktató, kutató, aki, mint ember is nagyon közel állt hozzám.

Vetési tanár úr értékőrző, konzervatív, hazafias értékrendben nevelkedett, s ugyanilyen szellemisségben élte teljes életét. Soha nem felejtette el, honnan indult. 1935. január 28-án született az általa hőn szeretett Nemesbikken, földművelő család gyermekeként. Mindig hálával emlékezett szüleire, akik nehéz körülményeik ellenére tanították, a szülőfalura, ahol a becsületes munka, az egyszerűség és nyíltság nemességét szívhatta magába. Nagy megtiszteltetés volt számára, hogy szeretett falujának díszpolgára lehetett. Az elemi iskola négy osztályának elvégzése után Miskolcon, a Lévay József Református Gimnáziumban tanult, ahol a magatartásformát és a jellemet is meghatározó hagyo-

mányos humanista szellem uralkodott, ahol tanárai felhívták figyelmét és megértették vele az általános human műveltség értékét. Vetési Ferenc 1953-ban lépte át először Alma Materünk kapuját, amely élete végéig második otthona volt. Állatorvosdoktori diplomájának megszerzését követően, 1958-ban Sályi Gyula meghívására a Kórbonctani Tanszéken helyezkedett el. Sályi professzor volt a példaképe, akiről mindig a legnagyobb tisztelettel és elismeréssel beszélt, minden, amit ő Sályi professzorról nyilatkozott, rá is szó szerint igaz volt: „Nagy gondal ügyelt a tanszéken végzett, a gyakorló állatorvos munkáját segítő kórbonctani diagnosztika átgondolt, pontos végzésére, az igazságügyi szakértői munkában a gondos vizsgálatokon alapuló, megtámadhatatlan véleményalkotásra. Igazi pedagógus volt, élvezetes előadásai, plenáris gyakorlatvezetései példaértékűek voltak. Az oktatás életeleme volt, az öröm eláradt rajta, az előadásai alatt.” A ranglétrát végig járva 1985-ben nevezték ki egyetemi tanárrá és a Kórbonctani Tanszék vezetőjévé. Munkatársai bizalmát jelzi, hogy 16 évig volt az Állatorvostudományi Egye-

tem vezetőségének tagja, rektorhelyettesként, szenátorként, valamint a szenátus elnökeként. Oktatási rektorhelyettesként mély empátiával átélve a hallgatók gondjait, örömeit azonosulni tudott mások sorsával. A hallgatókra nem mint diákokra tekintett csupán, hanem egyenrangú partnereként, kollégaként kezelte őket, ezzel is hangsúlyozva, hogy az emberi kapcsolatoknak másféle formája nem is létezik számára. Hitt az oktatáson keresztüli nevelésben, aminek mestere volt. Hazánkban kevés olyan állatorvos van, akit ne tanított volna, s bár szigorú vizsgáztató volt, hallgatói rajongásig tisztelték és szerették, aminek ékes bizonyítéka, hogy 14 alkalommal ítélték neki a legjobb előadó, illetve a legjobb gyakorlatvezető címet. A hallgatóság számára ő volt maga a patológia, a kórbonctan, amit hatalmas tudása, felkészültsége bizonyított. Elég volt csak a boncterem levegőjébe szippantania, ránézni a kóros elváltozásokra, és már tudta a diagnózist. Pontosság és fegyelmezettség jellemezte, mindig arra törekedett, hogy többet tegyen a szoros kötelességénél. Vallotta, hogy nem elég csak tehetségesnek, rendes embernek is kell lenni, mert jellem is kell, elkötelezettség, kérelhetetlen igényesség.

Egész életművének legkedvesebb és legnagyobb területét adta az oktatás, a hallgatókkal való foglalatosság. Magyarságtudata, erkölcsi értékrendje megrendíthetetlen volt, amit igyekezett átadni tanítványainak. Fontos feladatának tartotta a gondjainkra bízott új nemzedék lelkébe beültetni nemzeti életünk kultuszát, a magyar nép lelki világának, a magyar kultúra örökbecsű alkotásainak ismeretét és szeretetét. A hagyományok, Egyetemünk története mindig közel álltak lelki világához, számtalan állatorvos-történeti rendezvényen, hallgatóknak szervezett vetélkedőn közösen ültünk a zsűriben, ahol ő az elnöki tisztet töltötte be. Tudományos munkásságát az állatorvosi pa-

tológia számos területén (elsősorban a sertés és a házinyúl különböző betegségei, illetve az enterális kórképek kapcsán) végzett kutatómunkája jelzi. A tanszéken eltöltött évek alatt megjelentetett nyolc könyv, könyvfejezet és egyetemi jegyzet is fémjelzi az oktatómunka iránti elkötelezettségét. Ezek közül a házagpótló tankönyvként 2003-ban megjelent „Állatorvosi hisztopatológia” nívódíjat kapott. Az állatorvosi körökben öiránta tapasztalható nagy tiszteletet és szakmai megbecsülést jelzik számos testületben betöltött vezető funkciói, és kitüntetései, így a legjelentősebbek a Magyar Köztársaság Érdemrend Tisztikeresztje, a kétszeres Hutýra Ferenc Emlékérem, az Életfa díj, és talán amire a legbüszkébb volt, Nemesbikk díszpolgára.

Családszerető emberként a magánélete szent volt. Családjáról mindig a legnagyobb szeretettel, de annál szűkszavúbban beszélt, akik mindvégig

nyugodt, meghitt életet biztosítottak számára.

Tisztelt Professzor Úr!

Kedves Feri Bátyám!

Tanítványként, barátként veszem a bátorságot a búcsúztatásodhoz. A magyar állatorvos-társadalom nevében is köszönöm ezt a gazdag, Alma Materünket gazdagító életet. Személyesen azt is köszönöm, hogy abban is megerősítettél, csak így érdemes élni: szakmai tisztességgel, emberi méltósággal, keresztény nemzetünk iránti cselekvő elkötelezettséggel. Egy olyan példakép munkája és szellemi nagysága előtt tisztelgünk, amelyhez csak nagyon kevés hasonló van. A fájó űrt, amit magad után hagysz idővel betöltik az emlékek, a Veled kapcsolatos élmények. És nekem ilyen emlékem sok van, hiszen barátságunk több, mint 40 esztendőt ölel át; kezdve nagyapáink I. világháborús isonói katonai emlékeinek sokszoros felidézésétől a lovak

iránti rajongáson keresztül (hiszen tanársegéd korodban a diákok egyesületének lovgalását szervezted), hasonló morfológiai érdeklődésünkig, pályafutásom mindenkor támogatása, az Anatómiai Tanszéken megkezdett első oktatói lépéseimtől rektori tevékenységemig. Bármikor mehettem Hozzád igaz, baráti tanácsért. A kollégák, tanítványok, hallgatók magukkal vitték bölcsességed és tanításod. Téged mindenki ismert, tisztelt és szeretett. Köszönjük, hogy voltál nekünk, köszönjük, hogy tanítottál bennünket és Veled dolgozhattunk. Köszönjük, hogy segítettél, szerettél minket. Gazdagabbakká váltunk általad és most szegényebbeké lettünk nélküled. Te elmentél, mi itt maradtunk. Nagyon fogsz hiányozni, Isten Veled.

Dr. Sótonyi Péter

az *Állatorvostudományi Egyetem* rektora

(elhangzott 2021. március 19-én,
a Fiumei úti temetőben)

Együttműködési megállapodás született az Egyetem és a Kincsem Park között

Az *Állatorvostudományi Egyetem* és a *Kincsem Nemzeti Lóverseny és Lovas Stratégiai Kft.* közötti együttműködési megállapodást írt alá május 25-én az Egyetemen Dr. Sótonyi Péter rektor és Pécsi István ügyvezető igazgató. A megállapodás keretében a *Lógyógyászati Tanszék* és *Klinika munkatársainak közreműködésével, Dr. Bodó Gábor* professzor vezetésével állatvédelmi szűrővizsgálatokra kerül sor a *Kft.* által szervezett galoppversenyeken.

Az aláírás alkalmával dr. Sótonyi Péter elmondta, tavaly kezdték el a lovak versenyek előtti egészségügyi állapotának felmérését. A megállapodás az Egyetem és a Kincsem Park között meglévő kapcsolatokat emeli magasabb szintre.

Az egyetem rektora arra is kitért, hogy az intézmény január elsején megalapította az Állatvédelmi Központját. Ez a tudásközpont nemcsak a kutyák és macskák, hanem a gazdasági haszonállatok állatjólétét is szolgálja. Nagyon fontos, hogy egy versenyen kizárólag szakértői szemmel és különböző mérőműszerek által egészségesnek tekinthető állatok fussanak a futatók és a közönség legnagyobb meglepedésére a park csodálatos pályáján.

Az állatjóléti követelményeknek egyre nagyobb a jelentőségük. Óriási megtiszteltetés, hogy e téren Európában

egyedülálló módon összefog ez a két nagy múltú intézmény, hangsúlyozta Pécsi István. Az egyetem első szóára az ügy mellé állt. Az ügyvezető igazgató hozzátette, büszke a megállapodásra, mert nagy megnyugvást okoz, hogy a Kincsem Parkban pályára lépő lovak a legjobb szakemberek vizsgálatán esnek át.

Balázs Gusztáv felvétele

Míg számos tudományterületet képletek, grafikonok, sematikus ábrázolt folyamatok révén ismerhetünk meg, a szövettanban egy csodálatos világ tárul elénk. Valóságosan látjuk és gyönyörködünk abban, amivel foglalkozunk – vallja Dr. Rácz Bence, az Anatómiai és Szövettani Tanszék egyetemi docense. Beszélgetésünkből kiderül, hogy a tudományos megismerésnek feltehetően nincs határa, és arról is szót ejtünk, hogy egyetemünknek rendkívüli körülmények között, elismerésre méltó módon sikerült megrendeznie a 35. OTDK Agrártudományi szekcióját, aminek ügyvezető elnöki teendőit látta el.

Beszélgetés Dr. Rácz Bence egyetemi docenssel

"Gyönyörködünk abban, amivel foglalkozunk"

BALÁZS GUSZTÁV

– 1975-ben, egy népesedési hullám tetőzésének évében születtem. Ezért mindig nagy létszámú osztályokba jártam, ami – mivel magam sem mindig voltam a legpéldamutatóbb diák – nem segítette az elmélyült tanulást. Nagy szerencsémre azonban a budapesti II. Rákóczi Ferenc Gimnáziumban tanított Rimóczi Imréné, aki úgy mutatta be az élővilág rejtjelmeit a biológia és kémia tantárgyon keresztül, hogy lenyűgözött minket. Érettségi és felvételi előtt így csak azt néztem meg a felvételi tájékoztatóban, hogy hol indítanak vidéken biológia szakot. Nem akartam a fővárosban maradni. Fel is vettek az első helyen megjelölt szegedi József Attila Tudományegyetemre és abban a pillanatban eldőlt a pályafutásom. Elsős hallgatóként rögvest Halasy Katalin lett a szövettan gyakorlatvezetőm, aki nem sokkal azelőtt érkezett haza Oxfordból, ahol agykutatással foglalkozott.

– **Hogy sikerült a beilleszkedés a szegedi egyetemen?**

– Sok ambícióval érkeztem a Tisza partjára. 18 évesen a családi fészekből kiszabadulva, a rendszerváltás hajnalán, a nyüzsgő egyetemi városban úgy éltem, mintha csak egy nagy fesztivál közepébe csöppentem volna. Azt gondoltam, hogy magától értetődően az egyetemi tanulmányok is a középiskolában megszokott módon fognak menni, de ebben tévedtem. A gyakorlatokon rendszeresen szóbeli számonkérés volt, és én bizony jópárszor, pont a szövettan gyakorlatokon, megütöttem a bokámat emiatt. A mikroszkóp-

"Elsős hallgatóként rögvest Halasy Katalin lett a szövettan gyakorlatvezetőm"

ban látott szövetek azonban elkápráztattak, így vettem a bátorságot, hogy kopogtassak Halasy doktornő laboratóriumába. Elkezdtük a közös munkát és Ő volt a mesterem az elektronmikroszkópiában, ami meghatározta későbbi tudományos érdeklődésemet: a mai napig az idegtudomány, a neuromorfológia a kutatási területem. TDK munkámat is Halasy tanárnő vezetésével végeztem. Mivel éppen

ebben az időben indult gőzerővel az Állatorvostudományi Egyetemen az angol nyelvű képzés, Ő felkerült az Állatorvostudományi Egyetemre, professzor lett és a mai napig tanít szövettant angolul. A sors ajándékának tekintem, hogy ma is együtt dolgozunk.

– **Őn azonban egy darabig még maradt Szegeden...**

– Diplomám megszerzését követően természetes volt számomra, hogy az Állatorvostudományi Egyetemen folytassam PhD tanulmányaimat, és nagy szerencsémre fel is vettek. A doktori képzést 1999 januárjában kezdhettem el, szintén Halasy Katalin irányításával. A kutatás és laboratóriumi munka mellett azért gyakran visszatértem Szegedre, hiszen ezzel párhuzamosan – levelezős hallgatóként – elvégeztem az angol nyelvtanári szakot is. 2002-ben aztán megvédtém a doktori értekezésemet.

– **Életrajzában olvastam, hogy az említettekén kívül különböző tudományos továbbképzéseken gyarapította ismereteit.**

– Doktori képzésem idején sokszor jártam nemzetközi ún. téli vagy nyári iskolákba, amiket nagy idegtudományi szervezetek hirdettek meg fiatal kutatók részére. Egy ilyen lengyelországi képzés során találkoztam egy amerikai kutatóval, akivel rendkívül izgalmas szakmai beszélgetéseket folytattunk. Valószínűleg mesélt ezekről az élményeiről a kollégáinak is, mert két héttel később kaptam egy e-mailt

egy számomra addig ismeretlen, szintén amerikai kutatótól, aki felajánlotta, hogy meghívna posztdoktor kutatónak a laboratóriumába! Meg is írtam a nagylelkű kutatónak, *Richard Weinbergnek*, hogy szívesen élek a lehetőséggel, de előbb be kell fejezmem a doktori képzésem harmadik évét és még meg is szeretnék házasodni. Úgy tűnt, hogy ennyiben marad a dolog.

– **És mi lett a folytatás?**

– Pár hónappal később, teljesen váratlanul érkezett egy nagyalakú boríték az Egyesült Államokból, meghívólevéllel és a vízumhoz szükséges iratokkal! Addigra megszereztem a PhD fokozatot, megnősültem, így úgy döntöttünk, hogy nekivágunk az ismeretlennek. Feleséggel együtt hamarosan Észak-Karolina államban találtuk magunkat. A UNC Chapel Hill egyetem orvostudományi karán kezdtem kutatni, amely az USA állami egyetemei közül az egyik legjobb, számos Nobel-díjas szakember dolgozik az oktatói, kutatói gárdában. Poszt-doktorként ott sajátítottam el mindent, ami ahhoz kell, hogy az ember önálló kutatást indítson és munkacsoportot létesítsen. Nagyon izgalmas eredményeink voltak, fantasztikus cikkeket publikáltunk, a legjobban citált közleményeimből számos onnan származik. Majd lehetőséget kaptam arra, hogy egy még nagyobb, még jobb amerikai laboratóriumban dolgozzak.

A maradást illetően nagy dilemmába kerültünk. Világos volt számunkra, hogy ha elfogadom az ajánlatot, akkor Amerikában maradunk, valószínűleg örökre. Mérlegre tettük ennek jó és rossz oldalát: jó nekünk ez az aranyélet, vagy inkább jöjjünk haza, és itthon kamatoztassuk tovább a tudásunkat, a hazám, nemzetem szolgálatára? Kérdeztük egymástól, szeretnénk-e azt, hogy a majdan megszülető gyerekeink csak fényképről ismerjék a nagyszülőket és a nagyszülők az unokákat? Végül 2005-ben többször hazalátogattam, hogy beszéljek és tanácsot kérjek Sótonyi Péter professzortól, aki akkor már az Anatómia Tanszék vezetője volt. Elmondta, nagyon nagy szükség volna jól képzett szakemberekre a tanszéken, illeszkedik is a tapasztalatom a tanszék hagyományosan idegtudományi kutatási profiljába, és hasznomat venné az idegen nyelvű képzésben is, hiszen óriási mennyiségű órát kell tartani. De sajnos új egyetemi státust még Ő sem tudott akkor biztosítani. Olyan meggyőző volt Sótonyi professzor, hogy ennek ellenére úgy döntöttünk, hazatérünk. Feleséggel is megtalálta számítását itthon, jelenleg az ELTE-n oktat és az Országos Széchényi Könyvtárban digitalizációs szakember és könyvtár-informatikus.

– **Biztos állás nélkül is vállalta, hogy hazatér?**

– Igen. A hazai felsőoktatás 2006 körül eléggé ki volt véreztetve, de elnyertem egy OTKA posztdoktori ösztöndíjat, abból három évig adjunktusi állásnak megfelelő fizetést kaptam. Amikor lejárt, már az egyetem állományába kerültem, és mestereimmel, Halasy Katalinnal és Sótonyi Péterrel közösen létre tudtam hozni saját laboratóriumomat, folytathattam az egykor itt elkezdett munkámat. Megmaradtak, sőt szaporodtak a tengeren túli és európai kutatási kapcsolataim, rendszeresen jelennek meg közös, kollaborációban végzett kutatásainkból publikációk. Közben megszülettek gyermekeink, és természetesen akcentus nélkül beszéljük az anyanyelvünket, élő kapcsolatok van a családdal, rokonsággal és ez nekünk mindennél fontosabb.

– **Miért éppen a szövettan mellett kötelezte el magát?**

– Míg számos tudományterület képletek, grafikonok, sematikus folyamatábrák révén ismerhetünk meg, a szövettanban egy csodálatos világ tárul elénk. Valóságosan látjuk és gyönyörködünk abban, amivel foglalkozunk. Lenyűgöző szerkezetet tár elénk az élővilág szöveti, mikroanatómiai szinten.

Amikor egy kutató elér bizonyos eredményeket, sok esetben már nem nagyon megy be a laboratóriumba, hanem cikkeket, pályázatokat ír, prezentációkat állít elő a szobájában. Én rendszeresen használom az elektronmikroszkópot, a mikroszkópos laboratóriumot és anyagot gyűjtök, mert ha nem így tennék, hiányozna. Erre az oktatás miatt is szükség van. Szinte az összes szövettel dolgozunk, amit a hallgatóknak megtanítunk. Az állatok kívülről is aranyosak, változatosak és lenyűgözőek, de fontos, hogy a hallgatók már az első évben rácsodálkozzanak a szervek finomszerkezetére, mert annak ismeretében értik meg, hogyan működnek, és mi 'romolhat el' bennük.

– **Vajon van-e határa a megismerésnek?**

– Nincs. De vége sincs e folyamatnak! A központi idegrendszert tekintve, amivel foglalkozom, aligha jutunk

el belátható időn belül az idegsejtek közötti hálózati kapcsolatok működésének és elveinek teljes és tökéletes megértéséhez. Éppen ezért különösen nehéz olyan gyógymódokat találni, melyek úgy avatkoznak be e bonyolult rendszer működésébe, hogy maradéktalanul megjavítsák azt, ha elromlik.

"Poszt-doktorként, Amerikában sajátítottam el mindent, ami ahhoz kell, hogy az ember önálló kutatást indítson és munkacsoportot létesítsen"

Persze a legkézenfekvőbb az lenne, ha az idegrendszert érintő megbetegedéseket egyszerűen, egy tablettával meg tudnánk gyógyítani, csak hogy az agy védekezik mindenféle külső behatás ellen. Ha olyan hatóanyagot szeretnénk kifejleszteni, ami hatással van az agy bizonyos sejtjeire, akkor annak először is fel kell szívódnia, majd a véráramból át kell jutnia az ún. vér-agy gáton is. Ha mindegyik feltételt teljesíti, akkor még arra is képesnek kell lennie ennek a molekulának, hogy csak az adott agyterületen fejtsse ki a hatását. Belátható, hogy ez nagyon bonyolult.

– **Mi áll jelenlegi kutatásainak középpontjában?**

– Az elektronmikroszkópos laboratóriumban az idegsejtek közötti ingerületátvivó kapcsolatokat, az ún. szinap-

szisokat vizsgálom. Miként kommunikál egymással két idegsejt? Hogyan változik meg a szövettani szerkezet különböző kórképekben? A legtöbb neurológiai kórképben a kapcsolatok hatékonysága csökken vagy változik. A legutóbb például egy amerikai laboratóriummal közösen arról publikáltunk, hogy skizofrénia esetében miként változnak meg az idegi kapcsolatok az idegrendszer egymástól távol található területein, és mi okozza azt, hogy ha az egyik területen kevesebb lesz ezekből a szinapszisokból, a másik terület mégis hiperaktívá válik, ami akár hallucinációkhoz is vezethet.

– **Az embernek legendás az alkalmazkodóképessége. A COVID-járvány társadalmi hatása okoz-e számunkra neurológiai problémákat?**

– Tanulmányok bizonyítják, hogy a karanténhelyzet mennyire súlyos szociális és ezzel összefüggésben neurológiai problémákat okozhat. Egy egyszerű példa: egy állatházban a kísérleti modellállatokat nem is olyan rég még lehetett izoláltan, egyesével tartani. Ma már törvény szabályozza, hogy ők is csak többedmagukkal tartathatók egy ketrecben, kivéve ha az adott vizsgálat ennek az ellenkezőjét nem indokolja. A rágcsálók is társas élőlények, az ember pedig különösen is az. Éppen ezért tragédiának tartom, hogy hallgatóink megérkeztek a középiskolából egyetemünkre, és ott-honról, izolálva, számítógépen át kell néznie az előadásokat. Gyermekeim példáján látom, hogy kicsoda változásokat indukál az ingerszegény környezetben való tanulás. Az idegrendszer hihetetlen jól tud alkalmazkodni. Ahogy a tanulás során kialakulnak idegrendszeri, szöveti struktúrák, hasonlóképp leépülnek, ha nincs rájuk szükség. A szóban forgó változások azonban jó eséllyel visszafordíthatók és nem okoznak maradandó károkat. Minden tisztelem a hallgatóké, akik nagyon szenvedhetnek amiatt, amit a távolléti oktatás okozott.

– **A 35. OTDK Agrártudományi Szekcióját Egyetemünk rendezte és ennek a szekciónak Ön volt az ügyvezető elnöke. Az eseménysor engem egy kicsit Mátyás király meg az eszes lány meséjére emlékeztetett, hiszen az online lebonyolítás miatt itt is voltak a diákkörösök, meg nem is.**

Hogy emlékszik vissza erre a feladatra?

– Tavaly novemberben, néhány nappal az egyetemi TDK konferencia időpontja előtt derült ki, hogy már azt sem tarthatjuk meg a hallgatók és a bíráló bizottságok jelenlétében. Négyöt nap alatt sikerült átszerveznünk a

– **Már csak az amerikai kapcsolataim miatti időeltolódás miatt sem hiszem, hogy túl sok szabadidővel rendelkezik, mégis, mivel szeret foglalkozni, amikor nem kutat és nem oktat?**

– A szabadidőt azért is szűk keretek között kell értelmezni, mert gyermekeim többnyire kitalálták azt. Három fiúgyermekünk 8, 12 és 15 évesek. Rájuk igen büszkék vagyunk. Szeretünk felkerekedni a Pilisbe, Mátrába, vagy a Börzsönybe kirándulni, sokat kerékpározunk, és ha időnk engedi együtt horgászunk a fiúkkal. Gyerekkori szenvedélyem a horgászat, amit úgy tűnik, sikerült továbbadni.

"A megismerésnek sem határa, sem vége nincs"

konferenciát, így némi tapasztalatra is szert tettünk, de nálunk csak két tagozat volt, az Agrártudományi Szekció viszont 27+2 tagozatból állt. Ennyi tagozat és a teljes agrártudományi spektrumot felölelő szekció megrendezése sokkal nagyobb kihívás volt, ráadásul mi egy kis egyetem vagyunk, korlátozottak a humán erőforrásaink. A közel 300 dolgozat értékelésének és bírálatának megszervezésében és a konferencia lebonyolításában óriási szerepet játszottak munkatársaink.

Minden tagozathoz delegáltunk egy fiatal kollégát tagozati titkárként, aki tartotta a kapcsolatot az ügyvezetés, az Országos Tudományos Diákköri Tanács titkársága, és az adott tagozat elnöke és zsűritagjai között. A kommunikációs osztály munkatársai és főtikár úr, *Battay Márton* is óriási feladatot vállaltak a szponzorok felkutatásától a kulturális programok szervezésén át a szekció emblémájával ellátott maszkok megtervezésén keresztül a konferencia anyagok beszerzéséig. Ráadásul a mi szekciónkkal nyílt meg az országos konferencia. Szakmai és anyagi erőforrásokban nem szenvedtünk hiányt. Rektor úr minden támogatást megadott ahhoz, hogy a konferencia sikeres legyen.

A harmadik szenvedélyem – és ebben úgy gondolom, nagyok sok kutatóval osztozom – a konferencialátogatás, ami úgy kell nekünk, mint hálnak a víz, növényeknek a csapadék, virágoknak a napfény. Nagyon várom már, hogy újra kezdődjenek az egymás jelenlétében zajló tudományos tanácskozások. Szinte minden tudományos munkám konferenciákon történt beszélgetésekből eredeztethető. Jelenléti konferenciák nélkül a tudomány is jelentősen lassul.

– **Hogy képzeled el a következő évtizedeket?**

– Ezen gondolkodom a legkevesebbet. Hiszen a mában élek, legyen szó oktatásról, kutatásról és a családról. Az egyetemi életforma nagyon változatos, az oktatást nagyon élvezem, nagy öröm, ha a vizsgán a hallgató csillogtatja azt a tudást, amit mi adtunk át. A kutatás is fontos számomra és egy egyetemről mindig elérhető a világ tudományossága. Szeretném hamarosan megírni a pályafutásom eddigi eredményeit összegző akadémiai doktori értekezésemet is. Magamnak, de főleg az egyetemnek és mestereimnek tartozom ezzel. És természetesen gyermekeink is elég izgalmat hoznak az életünkbe.

Hrutka Ivett ötödéves hallgató szívesen felveszi a kesztyűt, no hiszen párbajtőrben jónéhány csörtét játszott középiskolás korában. Mégsem párbajkesztyűre gondolok, hanem olyan kihívásokra, amikor át kell ugrani a magasra tett léceket. De a kesztyűnél maradva, lehet az orvosi is. Nemcsak azért, mert állatorvostan-hallgatóknál ez természetes, hanem azért is, mert ő az egyik fő szervezője a középiskolások számára meghirdetett állategészségügyi versenyeknek. Közösségeket kovácsol, ami a vérében van, mert felmenői is így cselekedtek Péteriben.

Beszélgetés Hrutka Ivett állatorvostan-hallgatóval

"Mindig a legjobbat szeretem választani"

BALÁZS GUSZTÁV

– Idestova 24 éve születtem Budapesten, de ebből 23 évet Péteriben töltöttem; csak nemrég költöztem a fővárosba. Édesapám ágáról viszont szinte csak falubeli felmenőim vannak, ezért félig tót származásúnak vallhatom magamat. A török időkben elnéptelenedett pusztára 1742-ben telepített az akkori földesúr hét szlovák családot. Őseim elég sok szerepet vállaltak a köztér a falu életében. Dédnagyapám évtizedekig a sportkör elnöke volt. Nagymamám a falu alpolgármestere lett, majd édesapám került szintén alpolgármesteri pozícióba. Szabolcsi származású édesanyám az iskola szülői munkaközösségének volt az elnöke. Én pedig a községi rendezvényeken sűrűgtem-forgtam.

– Hol találkoztak a szüleid?

– Kecskeméten, a Kertészeti Főiskolán ismerkedtek meg egymással és azóta is tart a nagy szerelem, úgyhogy ők igazán szerencsések e tekintetben.

– A szakmájukban is dolgoznak?

– Igen! Édesapám szőlész-borász, édesanyám zöldség- és dísznövény-termesztő szakon végzett. Zöldség-leginkább paradicsomtermesztéssel, szőlőműveléssel és borkészítéssel foglalkoznak.

– Monorra jártál középiskolába...

– ...mert a környékünkön a József Attila Gimnázium, annak is a hatosztályos tagozata a legnívósabb középiskola. Sosem volt kérdéses, hogy hol tanuljak tovább. Édesapám, a test-

"Olyan akadályok voltak, amikről tudtam, le kell küzdeni őket ahhoz, hogy célba érjek"

vérei, bátyjának a felesége és az egyik unokabátyám kivételével minden unokatestvére és a húgom is odajárt. Nem is kell folytatnom a sort, pedig folytatódik.

– Gimnazistaként párbajtőröztél?

– Kilencedikes koromtól léptem pástára. Éppen a 2012-es olimpia zajlott, amin először győzött Szilágyi Áron.

Mivel pedig Nagy Tímea 30 évesen szerzett aranyérmét 2000-ben a Sydney Olimpián, arra gondoltam, talán nem késő 14-15 évesen elkezdni a vívást ahhoz, hogy egy komolyabb sportkarrier is kifuthasson belőle.

Három évig versenyeztem. Az érettségi évében úgy döntöttem, hogy parolópályára állítom ezt a szenvedélyt, mert akármennyire is szerettem, nem tudtam heti öt edzésre följárni a BVSC-hez, ami hatórás procedúra volt. A tanulást, az egyetemet választottam. Én sok mindent szeretek csinálni, de mindig azzal a céllal, hogy annak eredménye legyen. És a léceket

magasra teszem. Egy szó, mint száz, fontosabb feladatnak tartottam az állatorvosi diploma megszerzését.

– Hogy alakult ki az állatorvosi szakma iránti érdeklődésed?

– Tízévesen még humán orvos szerettem volna lenni. Akkor dőlt el a sorsom, amikor a cicánk az első vemhességét élte meg. Szegényke annyira tapasztalatlan volt, hogy az első kiscicát csak elhullajtotta; úgy kellett utána vinni, hogy, "De ez a te kiscicád!" Már akkor bennem élt az állatokon való segítség vágya. Egyáltalán nem bánom, hogy ezt a pályát választottam. Ahogy haladtam előre a tanulmányaimban, egyre erősödött a kötődésem ehhez a hivatáshoz. Meggyőződésemmé vált, hogy ez van nekem megírva.

– Miután felvettek, sem ijedtél meg semmitől? Nem voltak nehéz akadályok?

– Akadályok? Dehogynem. Voltak, amikhez érve úgy tűnt, hogy legyűrhetetlenek, de visszanézve mindig megkérdezi az ember, hogy úristen, ettől féltem, ez volt az, amitől annyira rettegtem? Szó se róla, az anatómia szigorlat eléggé megviselt lelkileg, mert

sokára sikerült. Pedig hosszú időn át készültem rá. Mégis, ezek mind olyan akadályok voltak, amikről tudtam, le kell küzdeni őket ahhoz, hogy célba érjek.

– **Mi a feladatod a hallgatói önkormányzat szakmai bizottságának az élén?**

– A szakmai bizottság a HÖK egyik

hogy ezek a problémák semmiségek ahhoz képest, ami a világban zajlik, de az ember mindig a saját baját éli meg a legnagyobb problémaként.

– **Az egyik fő szervezője vagy az immár IV. Országos Állategészségügyi Versenynek. Mi a mozgatórugód ebben a közösségi szerepvállalásban?**

"Versenyünkkel egy kicsit tudatosabbá nevelhetjük a következő generációt"

tagozata. Feladataim közé tartozik, hogy segítsék helyet találni a hallgatóknak különböző nyári, vagy akár a II. félévi gyakorlatokra. Ha pedig orvosi rendelők, állategészségügyi cégek keresik meg a bizottságot különféle ösztöndíj ajánlatokkal, azokat közvetítem a HÖK elnöknek és a tanulmányi osztálynak.

– **Milyen gondoljaid vannak a mai hallgatóknak?**

– Egy átlagos szemeszterben is – amikor nincsen mondjuk járvány –, elég megterhelő a sok tanulás. Én is átéltem már mentális és érzelmi kifáradást. Ha mindent lelkiismeretesen akarunk csinálni – órára vagy gyakorlatra járni, rendelőbe, állattartó telepre menni –, akkor sokszor kevés a nap 24 órája, miközben a társasági élet igényének teljesítéséről még nem is esett szó. Van, akinek nem okoz problémát, ha órák látogatása helyett inkább a szociális életét építi. Tudom,

Több indítéka is van ennek. Az egyik: amikor eldöntöttem, hogy az Állatorvostudományi Egyetemre jelentkezem, igazából én sem tudtam, hogy milyen színes palettája van az állatorvosi munkának. Sokan azt hiszik, hogy kiskutyákkal játszunk egész nap. De a haszonállatgyógyásztól az élelmiszer-higiénián át az igazgatóság rengeteg olyan területe van az állatorvosi pályának, amit érdemes bemutatni a fiataloknak, azért, hogy ne indexel a kezükben szembesüljenek azzal, hogy mégis mit vállaltak. Nekem is volt jó pár évfolyamtársam, akiket ez a felismerés érzékenyen érintett.

Azután van egy kis tanítói vénám is. Szeretek átadni a tudást az embeereknek. Az is motivált, hogy versenyünkkel egy kicsit tudatosabbá nevelhetjük a következő generációt. Napjaink slágertémája az állatvédelem. Minél fiatalabb korban kell elke-

deni az embereket oktatni az állatokkal való felelős bánásmódról. Itt jegyzem meg, hogy ezért is veszek részt már több éve a Fővárosi Állatkert által szervezett zoo-táborban.

– **Hogy sikerült megtartani az idei állategészségügyi versenyt?**

– Az „eleje” szerencsére online fordulókon át zajlott, változtatás nélkül. A háromnapos döntő megfelelő időpontjára viszont még várunk! Egy tavalyi kérdőíves felmérés szerint a résztvevőkre a legnagyobb hatást az állatok rektális vizsgálata tette, ezt semmiképp nem hagyhatjuk ki.

– **Tanárok is bekapcsolódnak a versenybe?**

– Az általunk összeállított feladatok rengeteg kutatómunkát igényelnek. Nem feltételezzük, hogy egy középiskolai tanár sem segít a diákoknak. Néha olyan hozzászólás is érkezik tőlük, hogy a feladatok nem éppen középiskolás szintűek, de nekünk nem is ez a célunk. A kiküldött tájékoztatóban előre közöljük, hogy ez nem egy érettségi felkészítő, hanem nagyon komoly szakmai jellegű vetélkedő.

– **Az egyetemisták közül hányan segítenek nektek?**

– Van egy 25-30 fős állandó csapat. Már az elsőöket bevonjuk, legutóbb egy olyan „kisokos” összeállításába, amely felsorolja, hogy hol, minek érdemes utána nézni a versenyző csapatoknak. És abban is segítenek, hogy ellenőrizzék, érthető feladatokat rakunk-e össze a nevezőknek, hiszen harmad-negyed-ötödében mi már nem feltétlenül középiskolás aggyal gondolkodunk...

– **A döntősök már szinte olyan közösséget alkotnak, mint a hallgatók?**

– Aki az egyetemre jelentkezik közülük és felveszik, könnyebben beilleszkedhet a társaságba, ha ismerős arcokkal találkozik a felsőbb évesek között. Barátságok is kialakultak a vetélkedő révén. Két csoport pedig az ország két végéből elindulva találkozott egymással a Nyíregyházi Állatkertben, felhasználva a jutalmul kapott belépőjegyeket!

– **Mi az, ami téged a legjobban érdekel az állatorvoslásban?**

– A kisállatok gyógyítása. Ezen belül

elsősorban a bőrgyógyászat érdekel. Ezért lettem pártoló tagja a Bőrgyógyász Állatorvosok Szövetségének. *Dr. Tarpataki Noémi* egyetemi docensnél szeretnék TDK dolgozatot vagy szakdolgozatot írni, attól függően, hogy mire lesz lehetőség. Az allergiás bőrgyulladásban szenvedő kutyák saját immunsejtjeikkel történő kezelésének kutatásában szeretnék részt venni. Egyre több kutyának van különböző típusú bőrgyógyászati panasza és elég kevés specialista érhető el itthon. *Lizi*, a kutyám is allergiás, így elég sokat tapasztaltam már az ő bőrén is, ami ebbe az irányba terelte az érdeklődésemet.

– **A kutyán kívül melyek a kedvenc állataid?**

– A delfinek és más tengeri emlősök. Sajnos idehaza nincs sok lehetőség találkozni, még kevésbé foglalkozni velük. Már megfordult a fejemben, hogy egy fél évre kimennék dolgozni egy tengeri mentőközpontba.

– **Mit csinálsz akkor, amikor nem tanulsz és nem szervezel semmit?**

– Igyekszem minél több időt tölteni a barátaimmal, legyen az bármilyen jellegű kikapcsolódás, akár egy délutáni séta, esti borozás, filmnézés vagy bulizás. Az utóbbiak az elmúlt másfél évből persze teljesen kiestek. Sok időt próbálok otthon is eltölteni, családdal és *Lizivel*. A sport továbbra is életem része egyéniben és csapatban egyaránt otthon érzem magam a pályákon. A vívás előtt öttusáztam, az egyetemen röplabdáztam, azután elkezdtem a thai bokszt csoport foglalkozásaira járni, majd jött a járvány.

– **Mit szoktál olvasni?**

– Nagyon szeretem a hasznos könyveket, a személyiségfejlesztő munkákat, ezek révén is próbálok magamat képezni. Fontos az, hogy az ember minél többet tanuljon arról, hogy hogyan kell kommunikálni, hogyan kell más emberekkel bántani. Az állatorvosi szakmagyakorlás egyik legfontosabb követelménye, hogy a tulajdonossal jól tudjon beszélgetni a doktor, megfelelően adja át az információkat, ne legyen félreérthető, amit mond. Kedvelem a fantasy jellegű, vámpiros-boszorkányos irodalmat is. És természetesen

tesen a szakkönyveket, de azok persze nem a kikapcsolódás kategóriájába tartoznak.

– **Hogy képzeled el az életedet 10-20 év múlva?**

– Családosan, két gyerekkel. Pest környékén tervezem a jövőmet. Jó életet képzek el magunknak, hiszen szüleim fáradozásának köszönhetően mi is az átlagosnál jobban éltünk. Ugyanezt szeretném majd én is megadni a gyerekeimnek. Persze a szakmai terveim megvalósításában is előre akarok jutni.

– **Például?**

– Nagyon szeretnék PhD doktori fokozatot szerezni, bőrgyógyász és kisállat szakállatorvosi szakvizsgát tenni. „Végül” nagy vágyam egy *European College* diploma elérése is, ami azt bizonyítja, hogy az adott szakterület európai szinten elismert képviselője az ember. De ez még sok időbe telik...

– **Említetted, hogy állatorvosi rendelőbe jársz segíteni. Hová?**

– Vecsésre, *Dr.*

Sahin Tóth Tibor rendelőjébe, akit a házhoz kijáró orvosunk javasolt. Mikor a kutyusomnál elérkezett az ivartalanítás időpontja a rendelőt kerestük fel. Övé a környék egyik legszínvonalasabb rendelője, ha nem épp a legszínvonalasabb. Elismert kollégák dolgoznak nála. És mivel tapasztalatszerzésre is a legjobb helyet szeretem választani, megragadtam az alkalmat. Tavaly nyáron, leszámítva azt a pár hetet, amit játékmesterként a zoo-táborban töltöttem, mindig a rendelőben voltam. A most zárult felévben az órák nélküli pénteken ugyancsak Vecsésen dolgoztam.

– **Mi volt a legérdekesebb élményed?**

– Minden eset más, de egyszer behoztak egy picike csivát gennyes méhgyulladás gyanúval. Néztük-néztük ezt a 18-19 éves, mindössze másfél kilót nyomó jószágot és mondtuk a gazdinak, hogy megmútjuk, de mivel nagyon öreg és nagyon kicsi, lehet, hogy föl sem ébred a műtétből. De vígan felébredt, mintha semmi nem történt volna vele.

– **Önálló praxist szeretnél, vagy pedig csapatban dolgozni?**

– Eleinte azt képzeltem, hogy sze-

"Sok időt töltök otthon is családommal és *Lizivel*!"

retnek majd egy nagy állatkórházat alapítani, különböző szakrendelésekkel. Mostanában egyre inkább úgy gondolom, hogy csapatban kell dolgozni, de alkalmazottként. Egy vállalkozásnak nagyon sok hátulütője lehet. Az állatorvosi praxist is nagyon jól kell fel kell építeni ahhoz, hogy úgy működjön, ahogyan azt az ember szeretné. Rengeteg tőke is kell. Persze, ki tudja, mit hoz az élet? Épp ezért van A, B és C tervem, vannak vállalkozási ötleteim, édesapámmal is, aki remek javaslatokkal szokott előállni. Neki mindig szívesen lennék az üzleti partnere.

III. ÁTE Fogathajtó és Főzőverseny

Június 8-án, az Üllői Campuson került sor a III. ÁTE Fogathajtó és Főzőversenyre. Az eseményt Dr. Sótornyai Péter rektor nyitotta meg, majd Sárai Szabó Kelemen perjel, a győri Szent Ignác Bencés Templom igazgatója áldotta meg.

Ha egyetlen szóban kell összefoglalni az esemény hangulatát, akkor a felszabadultság a legjellemzőbb kifejezés. Túl a járvány okozta megszorítások javán, s talán a vizsgákon is, úgy folytatódott Egyetemünk hagyományos közösségi rendezvénye, mintha 2020-ban el sem maradt volna. A főzőcsapatok, a fogathajtók és segédhajtóik – Lázár Vilmos, tizenkétszeres fogathajtó világbajnok, Lázár Zoltán, kilencszeres fogathajtó világbajnok, Szegedi Gábor világbajnok, Cseri Dávid, a Szilvásradi Ménesgazdaság vezetője, a pályán és a tribünön közreműködők, a bírók és a zsűri tagjai, s minden résztvevő kellemesen töltötte a délutánt az igazi, zavartalan nyári időben.

A fogathajtást Bányavölgyi Donáta, a Nemzeti Lovas Színház menedzsere, lovasszínésznője nyerte, a 2. Dr. Dragováczi Nikolett, a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem koordinációs főigazgatója, a 3. Dr. Bajkai István országgyűlési képviselő, a Marek József Alapítvány kuratóriumának tagja lett.

A főzőverseny eredménye: 1. Vet-Contol, 2. Csepereg (HÖK), 3. Késmesterek (Sebészeti).

– Meghatottan állok itt egy csodálatos nap végéhez közeledve, abban bízva, hogy a következő években is találkozhatunk ezen az eseményen – mondta a díjak átadása után Dr. Sótornyai Péter, majd megköszönte Sárai Szabó Kelemen és Schmittné Makray Katalin zászlóánya részvételét a rendezvényen.

Az egyetem rektora köszönetet mondott Dr. Fehér Károlynak, a verseny ötletgazdájának, a segédhajtóknak, Pécsi Istvánnak, a Kincsem Park ügyvezető igazgatójának a közvetítésért, Kovács Eszter versenyigazgatónak, Fülöpné Mátyus Zsuzsanna főbíróknak, Szepesi Józsefnek, Szepesiné Mátyus Eszternek, Szepesi Rékának a versenyiroda munkatársainak, Finta Gábor és Nagy Sándor pályaeépítőknak, valamint a zsűrinek, Kaszás Gézának, Blaskó Jánosnak és Horváthné Csapó Tímeának.

Bal oldali képeinken Dr. Sótóyi Péter és Dr. Merkely Béla, a Semmelweis Egyetem rektora hajtanak, Schmittné Makray Katalin olimpiai ezüstérmes tornász, Magyar Zoltán kétszeres olimpiai bajnok tornász, Bajkai István és Vladár Sándor olimpiai bajnok úszó szurkolnak. Jobb oldali képeinken Sárai Szabó Kelemen és Bányavölgyi Donáta hajtanak. A dobogón a versenyek győztesei láthatók, valamint Dr. Fehér Károlyt köszönti az ÁTE rektora

Online szakmai konferencia az állatvédelemről

Szívvvel, szenvedéllyel és tudással

Az állatvédelem mellett vallási és etikai érvek, természet- és környezetvédelmi továbbá gazdasági érdekek is szólnak, ezért ez a tevékenység a jövő generációjának egyik legfontosabb feladata lesz, hangzott el Az állami szervek és a társadalmi szervezetek szerepe, feladata és lehetőségei az állatvédelem területén című online szakmai konferencián, április 15-én.

B. G.

A Civil Út Alapítvány által szervezett eseményen előadást tartott *Dr. Sótornyai Péter*, az Állatorvostudományi Egyetem rektora, *Ovádi Péter*, a Nemzeti Állatvédelmi Program megújításáért és végrehajtásáért felelős miniszteri biztosa, *Dr. Vetter Szilvia*, az ÁTE Állatvédelmi Jogi, Elemző és Módszertani Központjának vezetője, *Schneider Kinga*, a NOÉ Állatotthon vezetője, *Sziládi-Kovács Tibor*, a Kutyabarát.hu társalapítója és *Szűcsné Mércse Adrienn*, az Ürömi Duhajdombi Állatotthon vezetője.

Az állatvédelem az utóbbi években mind nagyobb társadalmi figyelmet kap és e cselekvési terület jelentőségét Magyarország kormánya is felismerte. A civil állatvédők akiket a rektor kollégák elnevezéssel tisztelt meg szívvel és szenvedéllyel teszik a dolgukat. Fontos azonban, hogy az érzelmi elkötelezettség mellett a megfelelő tudományos ismeretek is áthassák tevékenységüket, de ugyanerre van szükség különböző területeken dolgozó szakemberek agrármérnökök, tanárok, az állatvédelem jogi hátterét kidolgozó minisztériumi munkatársak esetében is.

Az a célunk, hogy Magyarország öt éven belül az állatvédelem területén is Európa élmezőnyébe tartozzon. Ehhez megoldási javaslatokra van szükség, kezdte előadását *Ovádi Péter*. Országjáráson gyűjtik össze a helyi tapasztalatokat, amiket beépítenek a nemzeti állatvédelmi programba.

Állatvédelmi kerekasztalok jöttek létre már Veszprémben, Székesfehérváron, Zalaegerszegen, Győrben, Esztergomban, Békéscsabán, Miskolcon, Szolnokon és Nyíregyházán mindazok részvételével, akik tenni tudnak az ügyért. Az állatkinzók, illegális szaporítók elleni fellépésben a hatóságok és a civilek együttműködésére és határozott intézkedésre van szükség.

Április 13-án megalakult a Nemzeti Állatvédelmi Tanács, amely az elnökön, társelnökön és a titkáron felül 11 tagból áll, megbízatásuk öt évre szól. A testület véleménynyilvánítással, jogszabálytervezetekhez, kormányzati stratégiához fűzött javaslataival, kezdeményezéseivel, oktatással, felmérésekkel formálja a hazai állatvédelem jövőjét.

Dr. Vetter Szilvia előadásának Az állatvédelem, mint az együttműködés művészete címet választotta. Hozzátette, habitustól függően az állatvédelem a hosszútávúfutáshoz is hasonlítható tevékenység. A címadással a terület komplexitását emelte ki, hiszen az állatvédelmi szereplők érzékeny együttműködésére van szükség ahhoz, hogy a kívánt eredményt elérjék, az emberek és az állatok között létrejöjjön egyfajta harmónia.

Magyarország legnagyobb állatotthona, a Noé Állatotthon Alapítvány jövőre lesz 30 éves. Jelenleg két telephelyen, Budapesten és Vas megyében, Szergényben összesen 11 hektáron helyeznek el kutyáktól nyulakig, malacoktól pávákig állatokat. 2000

óta közhasznú alapítványként működnek, azaz olyan tevékenységeket is felvállaltak, amelyek nem feltétlenül a civil szférának lenne a feladata.

Szűcsné Mércse Adrienn, az Ürömi Duhajdombi Állatotthon és az Ürömi Duhajdombi Kutyaiskola vezetője előadásából kiderült, hogy állatotthon nem működhet rendszeres társadalmi kapcsolatok nélkül. Gyerekek, felnőttek, nyugdíjasok napi szinten látogatják őket – természetesen a pandémián kívüli időszakokban. A farsang, a gyermeknap, az állatok világnapja mind olyan esemény, amely adományokhoz juttatja az otthont, egyben a felelős állattartásra tanítja a látogatókat. A céges segítő napok résztvevői egyik pillanatban kennelt építenek, a másokban festenek, mindenki megtalálja azt a feladatot, ami őt igazán érdekli.

Szeretet, gondoskodás, törődés ezek a kulcsfogalmak a társállattartásban, mondta előadásában *Sziládi-Kovács Tibor*, akitől megtudtuk, hogy a felelős állattartás egyik leglátványosabban fejlődő szegmense lett a kutyabarát turizmus. A kutyabarát.hu weboldal etikett rendszert alakított ki szállodák- és vendéglátóhelyeknek, munkahelyeknek és üzletközpontoknak is, ami alapján ki tudják dolgozni az adott helyre vonatkozó házirendet és működési szabályzatot.

Az online konferencián elhangzottak megerősítették azt az álláspontot, hogy az állatvédelem mindannyiunk közös ügye és felelőssége. A kifejezés nem pusztán az állatokról való szerető gondoskodást, a velük való harmonikus együttélést jelenti, hanem a természet tisztelését is feltételezi, fogalmazott a programot vezető *Szabó László* kommunikációs szakember. A tanácskozás elősegítette a párbeszédet az állatvédelemmel foglalkozó civil szervezetek, a tudomány képviselői és a döntéshozó szervek között.

Illusztráció: Balázs Gusztáv

Lezajlott egyetemünk és a SotfVets projekt rendezésében a 24. Grác konferencia

Az orvostudományi és állatorvostudományi képzések fejlesztése mindig is fontos volt, de az utóbbi évtizedekben különösen fókuszba került. Számos rangos tudományos folyóirat, és konferencia szakosodott a témára. Az egyik ilyen a Grác konferencia, amely nemzetközi oktatásfejlesztési konferencia és idén 2021. április 8-án került megrendezésre.

MÁNDOKI MÍRA

egyetemi docens

Az összejevetelt először 1995-ben rendezték meg az osztrák Grác városában és innen kapta a nevét is (www.grazconference.at). Az ötlet három orvos (Herbert Plass, Karl Kremser és Matthäus Gras) fejéből pattant ki, akik feladatuknak érezték az orvosképzés modernizálását és az oktatásfejlesztést. Az első 10 évben (két év kihagyással) az esemény Grácban kapott helyet, aztán az évente ismétlődő rendezvényt különböző osztrák városokban, Innsbruckban, Bécsben és Salzburgban tartották német nyelven. Először 2012-ben választottak a szervezők külföldi helyszínt és Temesvárra vitték a rendezvényt. A kon-

Chantal Duijn (Hollandia) és Mándoki Míra a nyertes poszterük mellett a bécsi Grác konferencián 2016-ban

ferencia hivatalos nyelve az angol lett, de a háromnapos esemény utolsó délelőttjén német nyelvű szekciót is tartottak.

Középpontban az oktatásfejlesztés

Az Egyetemünk először 2016-ban, Bécsben vett részt a konferencián a WatchMe (www.watchme.eu) projekt

keretében végzett munkáról készített poszterrel és egyből meg is nyertük a „Legjobb poszter” díját.

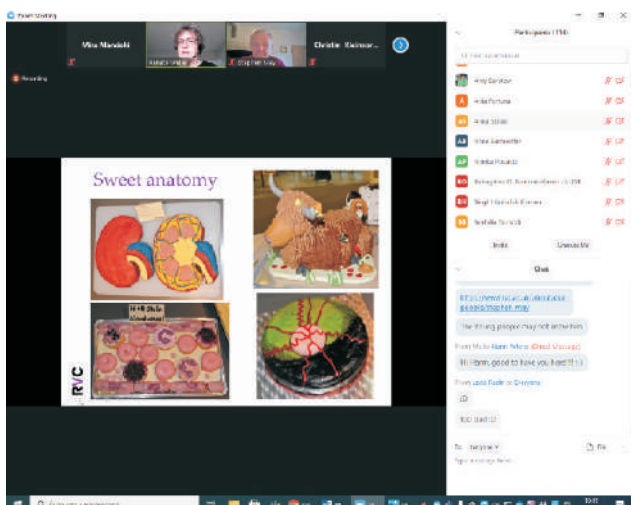
A következő évben a Szegedi Orvostudományi Egyetem kapta a rendezés jogát, ahol felkérésre a szervező bizottság tagjaként Bartha Tibor professzor és Mándoki Míra egyetemi docens segítették a munkát. Ettől az évtől kezdve a humán orvosképzés mellett az állatorvosképzés fejlesztéséről szóló előadások is helyet kaptak. Az Állatorvostudományi Egyetem 2016 óta minden Grác konferencián megjelent előadással, workshopkal, poszterekkel és néhány szekció moderátoraként vagy kerekasztalbeszélések résztvevőjeként is.

Ljubljanával együtt

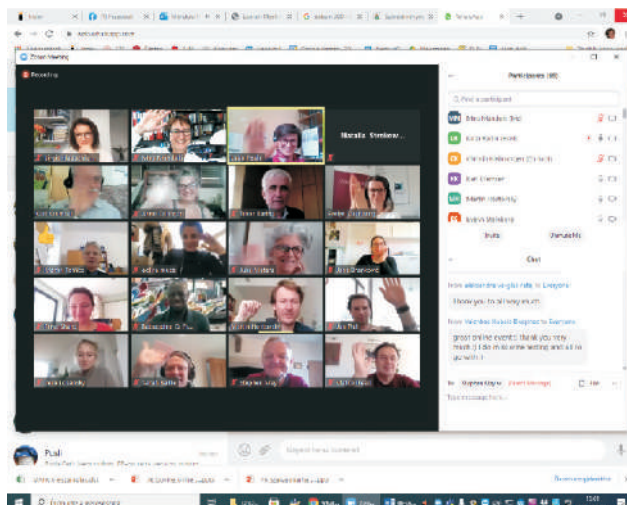
A három alapítótág a 2020-as konferencia rendezési jogát Budapestnek adta. Sajnos azonban a tavalyi rendezvényt, amelynek az Állatorvostudományi Egyetem (ÁTE) adott volna otthont, a koronavírus járvány alatti korlátozó intézkedések miatt nem lehetett személyes jelenléttel megtar-

Bartha Tibor a Mariborban tartott Grác konferencián „Merre tart az orvosi oktatás” kerekasztal beszélgetésen 2018-ban

Édes anatómia” – a hallgatók süteményeken jelenítik meg az anatómiai tanulmányaikat, minél élethűbb módon

A résztvevők elköszönnek egymástól az online 24. Grác konferencia végén

tani. Mivel a járványhelyzet nem javult, de a szervezők nem akartak kihagyni még egy évet, az idei konferenciára az online térben, Zoom platform használatával került sor.

Egyetemünk jelenleg konzorciumi tag egy másik oktatásfejlesztési projektben (www.softvets.eu), így a Grác konferencia az általunk rendezett figyelemfelkeltő és ismeretterjesztő rendezvényként szolgált, ahol az érdeklődésre számot tartó témák és újdonságok mellett helyet kapott maga a projekt és eredményeinek bemutatása is. A technikai háttérrel a projekt másik résztvevője, a Ljubljani Egyetem Állatorvosi kara biztosította.

A nem szakmai képességek fejlesztése

A SoftVets projekt ötletét a monarchiabeli állatorvosképző intézmények szövetsége, a VetNEST adta, amely szervezetnek az ÁTE alapító tagja. A VetNest együttműködés célja az, hogy a benne lévő egyetemek összefogásával meghatározó erőt jelentsen az állatorvosképzésben a közép-európai térségben. A szervezet egyik kezdeményezése volt az EU-s Softvets projekt, amit a tagintézmények összefogással megnyertek és Zágráb vezetésével zajlik a munka

2018 és 2021 között. A projekt az Erasmus+ program támogatásával valósul meg.

A Grác konferenciát minden évben tematikusan építik fel a szervezők. Az idei téma az úgynevezett nem szakmai készségek, kompetenciák (life skills) tanítása, fejlesztése volt. Az alapkérdéskörre irányuló előadások mellett természetesen egyéb érdeklődésre számot tartó előadások is elhangzottak. Az előadók között a tématerület nemzetközileg elismert szakértői szerepeltek. A reggel kilenckor kezdődő konferencián Bartha Tibor, nemzetközi kapcsolatokért felelős rektorhelyettes köszöntötte a résztvevőket, majd Karl Kremser beszélt a Grác konferencia történetéről az Osztrák Felsőoktatástani Társaság (Österreichische Gesellschaft für Hochschuldidaktik – ÖGHGD) részéről.

A SoftVets projektet a konzorcium vezetője, a horvát Lada Radin mutatta be. Ezután került sor a szakmai előadásokra. Sarah Baillie és Philip Duffus (Anglia) a készségfejlesztő gyakorlóközpontok (skills labs) és a szimulációs oktatás, valamint a virtuális valóság állatorvosi oktatásban való felhasználásáról beszélt. Renate Weller (Németország) és Stephen May (Anglia) a hallgatók bevonását hangsúlyozta az alkotó folyamatba, kis

kutatási feladatok, projektek elvégzésével (Students as Creators) és nagyon hasznos ötleteket adtak a hallgatók kreatív motiválására.

Útmutató a kiegészítés elkerüléséhez

A kávészünet után a holland Nicole Mastenbroek állatorvos-pszichológus a mentális egészség megőrzéséhez és a kiegészítés elkerüléséhez adott útmutatót. A blokk második előadója Vlatko Ileski (Észak-Macedónia) pedig a hallgatók etikai képzésének fontosságát hangsúlyozta. Az ebédszünet után az idei konferencia egyetlen orvos előadója, Harm Peters (Németország) a vállalkozói alapismeretek humán orvoslásban való oktatásának új módszereit és azok eredményeit ismertette. Az osztrák Birgit Hlatschik-Kermer a kommunikáció oktatásának tapasztalatairól és a szimulációs szerepjátékok használatáról, illetve színesi segítség bevonásáról tartott érdekes előadást. Az előadók sorát a lengyel Natalia Strokowska zárta, aki szintén kommunikáció témában, de az online kommunikáció veszélyeinek elkerüléséről beszélt.

Az eseményre 250 fő regisztrált előzetesen, amelyből 180 jelent meg az online térben egy-egy előadás vagy

a teljes konferencia meghallgatására. A résztvevők között voltak orvosok, állatorvosok, egyetemi oktatók. Meglepetésre hallgatók is nagyszámban képviseltették magukat, ami arra utal, hogy érdeklik őket az új módszerek, az oktatásfejlesztés és persze a saját képzésük.

Az aktív résztvevők száma 100 és 110 között változott. Az európai érdeklődők mellett Észak- és Dél-Amerikából, Ázsiából, Ausztráliából és Kanadából is voltak résztvevők, ami tovább emelte a nemzetközi találkozó rangját. A 30 perces előadásokat 10

perces kérdés-felelet zárta, amelyben a jelenlévők aktívan közreműködtek, és számos kérdést tettek fel előadóiinknak. Minden szekciónak volt moderátora, aki az előadók bemutatása mellett a vita 10 percét is irányította.

A jó hangulatú konferenciának jóval a tervezett befejezés után lett vége, mert Bartha Tibor és Karl Kremser zárszava után a résztvevők még tovább folytatták a beszélgetést.

Versenyben az ÁTE

Sikeres konferenciát zártunk, bár a koronavírus járvány következtében a

személyes találkozások, a kávészünetekben zajló rövid beszélgetések vagy a szociális programokon való kapcsolatiépítések idén elmaradtak.

A jövő évi konferencia rendezéséért ismét versenybe szállt az Állatorvostudományi Egyetem, hogy minden résztvevőnek megmutathassuk csodás kampuszunkat és vendégszeretetünket. A másik pályázó Zágráb.

A helyszínről szokás szerint a konferencia alapítói döntenek majd.

Találkozunk 2022-ben, reményeink szerint élőben!

A SoftVets ("Pan-European soft skills curriculum for undergraduate veterinary education") projekt

Az állatorvosképzéssel foglalkozó kutatások és felmérések alapján is látható, hogy egyre növekszik az igény arra, hogy az állatorvosokat olyan kompetenciákkal ruházzuk fel, amelyekkel könnyebben megfeleljenek a változó világ állította kihívásoknak, valamint a dinamikus alakuló társadalmi elvárásoknak. Ezek a készségek és fejlesztéseik elengedhetetlenek, hogy az állatorvosok rugalmasabban, biztosabban és biztonságosabban tudjanak reagálni a szakmai kihívásokra. A SoftVets projekt célcsoportja az állatorvostan hallgatók közössége, hogy a lehető leghamarabb fel tudjuk készíteni a leendő kollégákat az életben és a jövőbeli munkakörnyezetükben rájuk váró kihívásokra.

A projekt (<http://www.softvets.eu/>) célja egy olyan oktatási keretrendszer kialakítása, amely alkalmas az állatorvostan hallgatók nem szakmai, de a szakmai sikerességhez elengedhetetlen készségeinek, érvényesülési képességeinek (ún. life skills) fejlesztésére. Mivel a mai, modern, szakmai sikerességhez elen-

gedhetetlen készségek köre elég tág, a projektünk 3 fő tématerületet választott vizsgálatra. Ezek a kommunikációs készségek, a vállalkozói valamint a digitális kompetenciák. A konzorcium számos európai egyetem megkérdezésével létrehozott egy ajánlás-rendszert a tanítandó készségekhez kapcsolható kimeneti követelményekről. Az ebben felsorolt nem szakmai kompetenciák, érvényesülési készségek tanítására kidolgozott egy módszert, amivel a felelős oktatók felkészíthetők. Végezetül végrehajtott egy próbaoktatást három partner intézetnél a hatékonyság mérésére. A kiválasztott egyetemek a zágrábi, a ljubljanoi és a budapesti állatorvosképző intézmények voltak.

A projekt 2018-ban indult és 24 hónapra kapott támogatást, azonban a 2020 márciusában Európát is elérő koronavírusjárvány miatt egy év hosszabbításért folyamodtunk, amit megkaptunk, így 2021. szeptember 30-án ér véget.

A végső következtetéseket a hallgatói szervezetek (pl. IVSA), a szakmai kamarák, továbbá az akkreditációt végző európai testület (EAEVE) részvételével vonjuk le, hogy biztosak lehessünk abban, hogy az általunk

létrehozott keretrendszer megfelel a hallgatói, oktatói és szakpolitikai, valamint munkaerőpiaci igényeknek, és egyúttal Európa-szerte bevezethető az állatorvosi képzésekre.

Projekt koordinátor:

Zágrábi Egyetem, Állatorvosi Kar

Partnerek:

Állatorvostudományi Egyetem, Budapest

Állatorvostudományi Egyetem, Bécs, Ausztria

Állatorvosi Főiskola Alapítvány, Hannover, Németország

Bécsi Tudományegyetem

EAEVE

Ljubljanoi Egyetem, Állatorvosi Kar, Szlovénia

A projektről további információt talál az „Erasmus+ Project Results Platform” honlapon:

<https://ec.europa.eu/programmes/erasmus-plus/projects/eplus-project-details/#project/2018-1-HR01-KA203-047494>

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Joseph Oscar Ullomi:

A célod tartsd szem előtt

Kétségtelen, hogy a szegénységből való kitörés lehetősége az oktatásban rejlik. Ha a felsőoktatás mindenki számára megfizethető lenne, akkor az alacsony jövedelmű országokból érkező diákoknak több esélyük lenne körülményeik megváltoztatására. Az ösztöndíjak megoldást jelenthetnek azoknak a hallgatóknak, akik keményen dolgoznak és hajlandók áldozatokat hozni a külföldi tanulmányokról szőtt álmuk valóra váltásáért. Olvassa el a Stipendium Hungaricum ösztöndíjas Joseph Oscar Ullomi történetét, aki jó úton halad, hogy elérje célját és állatorvos legyen!

BULEJKA ALEXANDRA

– Egy egzotikus országból érkezéte; mesélj az otthonodról és a családról.

– Tanzániából, pontosabban Dar es-Salaamból jöttem, de a Kilimandzsáró régióját tekintem az otthonomnak, ahol Afrika legmagasabb hegye is található. Hatan vagyunk testvérek, 4 fiú és 2 lány, én vagyok a második legidősebb a sorban. Zambiában nőttek fel, ott jártam általános és középiskolába, majd Tanzániába költöztünk, ott folytattam a tanulmányaimat. A nagybátyámmal és a feleségével éltem akkoriban, akik olyanok nekem, mintha a szüleim lennének.

– Tanzánia egy alacsony jövedelmű ország. Milyen lehetőségek vannak, ha egyetemre akar menni az ember?

– A tanzániai oktatási rendszer merőben eltér a magyartól. Alapfokú oktatással kezdődik, ezt követi az általános, a középfokú általános, a középfokú haladó és ideális esetben az egyetemi szint a végén. Ha az összes képesítéssel rendelkezel, akkor állami kölcsönt kaphatsz a felsőfokú tanulmányaid finanszírozására, melyet én is kértem, de sajnos nem kaptam meg. Állami segítség nélkül az oktatást saját zsebből kell állnod, keresetsz munkát, vagy ha szerencsés

vagy, akkor a családod tud támogatni.

– Pályáztál a Stipendium Hungaricum ösztöndíjra, hogy az Allatorvostudományi Egyetemre járhas. Hogyan értesültél erről a lehetőségről?

– Amikor befejeztem a középfokú tanulmányaimat, egyből egyetemre szerettem volna menni, de problémák adódtak, így csak egy év kihagyással tudtam volna folytatni. Nagybátyám tanácsára elkezdtem külföldi ösztöndíj-lehetőségeket keresni, felvettem a kapcsolatot több nagykövetséggel, de nem jártam sikerrel. Aztán egyik nap a nagybátyám felesége mutatott egy hirdetést, amelyet az Oktatási Minisztérium tett közzé a Stipendium Hungaricumról, erre jelentkeztem. A Stipendium Hungaricum ösztöndíját a magyar kormány azért hozta létre, hogy elősegítse a magyar felsőoktatás nemzetközivé válását és tehetséges hallgatókat vonzzon az országba a világ minden tájáról.

– Hogy zajlott a jelentkezés?

– Nem volt nehéz. Regisztrálni kellett egy online rendszerben, majd rangsorolni azokat a képzéseket, amelyek érdekeltek. Én állatorvosnak akartam tanulni, ez volt az első választásom, a másik helyen a biokémiai tanulmányokat jelöltem meg.

A jelentkezés után a Tempus Köz-alapítvány megkezdte a nominálási folyamatot, majd felvették a kapcsolatot a küldő partnerrel, amely az esetben a tanzániai Oktatási Minisztérium volt. Ők értesítettek, hogy jelöltek az ösztöndíjra, majd egy rövid interjúm vettem részt velük, mielőtt felvették volna a kapcsolatot az egyetemmel. Szerencsére a korábbi tanulmányaim miatt felmentést kaptam a

"Eddig 4 hallgatót mentoráltam"

felvételi alól, egy szóbeli vizsgám volt, majd kezdhettem a papírmunkát, intézni a vízumot stb.

– Milyen kiadásokat fedez az ösztöndíj?

– Havi ösztöndíjat kapunk, ingyenes kollégiumi helyet vagy havi hozzájárulást a szállásköltségekhez, egészségbiztosítást és természetesen a tandíjat teljes mértékben fedezi. Szerencsére a diákok vállalhatnak munkát, ami segít a további felmerülő költségek előteremtésében. Én részmunkaidős szakács vagyok egy étteremben, ami egyébként a hobbim is, imádok sütni, főzni, húsokat grillezni. A csirke és a sertés a kedvencem.

"Állatorvosként független lehetek"

– Tanzániának igen változatos az állatvilága, rengeteg egzotikus fajjal, ami Magyarországon nem él. Hogyan jellemeznéd az állatokkal való kapcsolatodat?

– Az igazat megvallva nem sok tapasztalatom van a vadállatokkal. A nagybátyámnak van egy farmja, ahol marhákat, juhokat és több mint száz kecskét tart, melynek hála tapasztalatot szereztem a haszonállatok gondozásában. Otthon baromfiudvart is kialakítottunk, illetve a korábbi tanulmányaimnak köszönhetően egyre több szomszédunk kért tőlem segítséget a nagyállataik kezelésében. Viccesen hangozhat, de mielőtt elkezdtem volna az egyetemet, iszonyatosan félttem a kutyáktól. A gyakorlati órák-

nak hála már jobb a helyzet, még azon is elgondolkodtam, hogy örökre fogadok egyet, ha nagyobb lakásba költözök, ami engedi az állattartást.

– **Említetted, hogy rendelkezel már végzettséggel az állategészségügy területéről. Miért döntöttél úgy, hogy továbbtanulsz?**

– Állategészségügyből és tenyésztésből szereztem bizonyítványt, majd ezt követően két évig a Sokoine Mezőgazdasági Egyetemre jártam, ahol állatorvosi-asszisztens képeztést szereztem. Szerettem oda járni, inspiráló professzoroktól tanulhattam. Miután befejeztem a tanfolyamot, úgy éreztem, hogy folytatnom kell az állategészségügy felfedezését, mely akár egy életen át tartó karrierré is válhat számomra. Emellett nagyon vonz, hogy állatorvosként független lehetek és tisztességes megélhetést biztosíthatok a családomnak.

– **Mi a különbség aközött, hogy Magyarországon vagy Tanzániában vagy állatorvos? Van-e egyáltalán?**

– Még nem tudok túl sokat az itteni gyakorlatról, de amennyire látom a magyar állatorvosok proaktívabbak. Ők mondják meg a tulajdonosoknak, a gazdáknak, hogy mit kell tenniük, hogyan kell kezelni az állataikat. Tanzániában a gazdák mindent megpróbálnak egyedül elvégezni, és csak az utolsó pillanatban hívnak, ami nagyon megnehezíti az állatorvosok munkáját.

– **Most fejezed be a harmadik éved. Mit mondanál az Egyetemről?**

– Nagyon jó az elhelyezkedése, gyönyörű a környezet és tapasztalt professzorok tanítanak. Az első félév nagyon nehéz volt számomra, szinte senkivel sem beszéltem, küzdöttem a kémiai, teljesen elveszett voltam. Hálás vagyok a professzoroknak a támogatásukért, amit akkor és azóta is kapok, főként *Dr. Pilipecz Mihály* Viktornak a Kémia tanszékről és *Dr. Rácz Bencének* az Anatómiáról. Kivételes az oktatás színvonala és a diploma értéke. Az egyetem olyan modern diagnosztikai eszközökkel rendelkezik, mint az álló MRI vagy a CT, ami hatalmas előny. Tanzániában például azt mondták nekem, hogy valószínűleg

sosem fogok pásztázó elektronmikroszkópot látni, erre itt már az első évemben dolgozhattunk vele szövettanon. Ez az egyetem több mint 230 éves múltra tekint vissza, olyan híres állatorvosok Alma Materé, mint például *Marek József*. Tanzániában a csirkéket kikelés után azonnal oltjuk *Marek*-betegség ellen. Büszke vagyok, hogy arra az egyetemre járhatok, amely olyan nemzetközileg is elismert tudósokat adott, mint ő.

– **Mit tartasz az eddigi legnagyobb sikerednek az egyetemen?**

– Azt, hogy sikerült az anatómia szóbelim és túl vagyok a kémia is. Ezen túl büszke vagyok arra, hogy mentor vagyok az egyetemen, a SAM-buddy programban. Eddig 4 hallgatót mentoráltam, mind különböző országokból. Sikerként élem meg, hogy meggyőztem két korábbi csoporttársamat az előző egyetememről, hogy itt folytassák tanulmányaikat; már másodévesek.

Barátok minden kontinensről

– **Mesélj még a mentorprogramról, hogyan tudsz másoknak segíteni?**

– Elsőévesként mentoráltként vettem részt a SAM-buddy programban, egy negyedéves hallgató mentorált. Segített megismerni az egyetemet, a várost, hasznos tippeket adott a tananyagokkal, a vizsgákra való felkészüléssel kapcsolatban. Alapvetően az információk megosztása és az újonnan érkezettek támogatása a cél. Később már mentorként csatlakoztam, segítek másoknak, ahogy korábban nekem is segítettek.

– **Mennyire nehéz külföldi diákként boldogulni nálunk? Mi a tapasztalatod?**

– Vannak jó és rossz dolgok is, de a külföldön való tanulás előnyei túlszámalyják a hátrányokat. Rengeteg országból, minden kontinensről lettek barátaim, sikerült fejlesztenem a kommunikációs képességem, az interkulturális ismereteimet. Igaz, hogy ehhez ki kellett lépnem a komfortzónámból, nem ezt az életmódot és oktatást szoktam meg. Budapest gyönyörű város, fejlett közlekedési rendszerrel és

szép parkokkal. A megélhetési költségek elviselhetők, és Európa szívében vagy. A legnagyobb hátrány, amelyet meg kell, hogy említsék a nyelvi akadály. Tudok néhány szót magyarul, bemutatkozom és megkérem a beszélgetőpartnereimet, hogy váltsunk angolra. Tervezem, hogy a következő félévben felveszem az egyetemen a magyar nyelvtanfolyamot. Akadályozhat a mindennapjaidban, ha egyáltalán nem beszélsz magyarul. További hátrány lehet, ha olyan távoli országból érkeztlél, mint én, mert nem láthatod olyan gyakran a családodat.

– **Mikor voltál otthon utoljára?**

– Mióta eljöttem Budapestre, azóta nem voltam otthon, 3 éve. Mehetnék, de a koronavírus miatt most túl bizonyult lenne.

– **Hamarosan kezdődik a vizsgaidőszak. Hány vizsgád van ebben a félévben?**

– Hat vizsgám lesz és terveim szerint mint mindig megpróbálok elsőre átmenni az összesből. Igyekszem keményen tanulni és a legjobban teljesíteni, ilyen a személyiségem. A vizsgaidőszak egyébként is stresszes, de ha valamiből megbuksz, akkor mindent újra kell tervezni, ezt szeretném elkerülni. Mivel munkám is van a diákéleten túl, gondosan be kell osztanom az időm. A szóbeli vizsgák a legnehezebbek, több energiát kell befektetni, hogy minden apró részletet megtanulj és képes legyél azonnal előhívni. A jövőbeli terveimet tartom szem előtt.

– **Ha már erről beszélünk, mik a terveid?**

– Szeretném bővíteni a haszonállatokkal kapcsolatos korábbi tapasztalataimat, tanulni a modern eszközökről, tudod, hogy jó állatorvos legyek. Szívesen dolgoznék külföldön, először gyakornokként majd állatorvosként. Akadémikusként is el tudom képzelni magam, lehet, hogy PhD fokozatot szerzek a karrierlehetőségeim bővítése érdekében. Egy idő után valószínűleg haza fogok költözni, hogy megalapítsam a saját praxisomat. Tudom, hogy ehhez sok pénz kell, de keményen fogok dolgozni, és megvalósítom az álmom.

Joseph Oscar Ullomi:

Keep your eyes on the prize

Without a doubt, education is the most important factor to escape poverty. If higher education were affordable to everyone around the world, students from low-income countries would have a better chance to change their circumstances. Scholarships can be the perfect solution for students who are not afraid to work hard and make sacrifices to fulfil their dream of studying abroad. Read the story of Joseph Oscar Ullomi who was awarded the Stipendium Hungaricum scholarship and is on his way to becoming a veterinarian.

ALEXANDRA BULEJKA

– *You are from an exotic place, tell me about your home and your family.*

– I am from Tanzania, more specifically from Dar es-Salaam but my home region is Kilimanjaro where you can find the highest mountain in Africa. I am the second born of 6; 4 boys and 2 girls. I grew up in Zambia, which is where I had my primary and secondary education. After that, we moved to Tanzania where I went to college. I was living with my uncle and his wife at that time, they are like parents to me.

– *Tanzania is a low-income country, what kind of opportunities do you have if you want to go to university?*

– The Tanzanian education system is different from the Hungarian one, we start with pre-primary education, followed by primary, secondary ordinary, secondary advanced, and ideally, university-level at the end. If you have all the qualifications, it is possible to get a government loan to finance your university studies which I also applied for, but I didn't get. Without the loan, you need to pay it from your pocket, search for a job or if you are lucky enough, your family can support you.

– *You applied for the Stipendium Hungaricum scholarship to continue*

your studies at UVMB in Budapest. How did you find this opportunity?

– At the time when I finished my studies, I wanted to go directly to university, but there were some complications which meant that I could have gone to university the following year. To my uncle's advice, I started to look for scholarship opportunities abroad, contacted several embassies but without success. Then one day my uncle's wife showed me an advert she found. It was published by the Ministry of Education about the Stipendium Hungaricum, and I decided to apply. The Stipendium Hungaricum scholarship was established by the Hungarian Government to promote the internationalisation of Hungarian higher education and to attract students from all around the world.

– *How did the application process go?*

– It was easy to understand. I needed to open an account in an online system where you prioritize the programs you would like to attend. I wanted to study veterinary medicine, it was my first choice, my other choice

would have been biochemical studies.

After I applied, I waited for the nomination process to start by Tempus Public Foundation. They contacted the sending partner which was the Ministry of Education in my country and they notified me that I was nominated to study in Hungary. I had a short interview with them and then we contacted the university to provide all the necessary information. Luckily, I was exempted from the entrance exam due to my previous education. I had an oral exam and then I could start doing the paperwork, apply for a visa and so on.

– *What expenses does the scholarship cover?*

– You get a monthly stipend, free dormitory place or a monthly contribution to accommodation costs, medical insurance and, of course, the tuition fee is fully covered. Luckily, students are allowed to work so I have a part-time job to help pay the extra costs that may arise. I am a cook at a restaurant. Cooking is also a hobby for me, I like grilling meat. Chicken and pork are my favourites.

– *Tanzania has diverse wildlife with a lot of exotic species we lack in Hungary.*

How do you describe your relationship with animals?

– To tell you the truth, I have zero experience with wild animals. Thanks to my uncle's livestock farm where he keeps cattle, sheep and over a hundred goats, I gained knowledge with farm animals. We used to have backyard poultry at home and because of my previous studies, our neighbours used to call me to treat their farm animals as well. I know it might sound funny, but before I started university I was quite afraid of dogs. Because of the practices, it is getting better now and I even plan to adopt one when I move to a bigger flat that allows keeping pets.

– You mentioned that you have a previous certificate in animal health. Why did you decide to continue your education?

– I have a certificate in animal health and production and after that, I went to the Sokoine University of Agriculture for two years where I got the qualification of a veterinary paraprofessional. I enjoyed the time I spent there, some of my professors really inspired me. After I finished this course, I felt that I should continue to discover the area and choose it as a lifelong career. Besides that, it is very attractive that as a vet I can be independent and I can make a decent living for my family.

– What is the difference if you are a vet in Hungary or in Tanzania? Is there any?

– Well, I don't know too much about the practice here but as far as I see, Hungarian vets are more proactive. They are the ones who tell the owners, the farmers what to do, how to treat their animals. In contrast, Tanzanian farmers try to do everything on their own and will call you at the last minute, which makes your job very difficult.

– You are at the end of your 3rd year. How would you describe UVMB?

– This university has a good location, good learning environment and experienced professors. In my first semester, I was totally lost, I didn't talk to anybody, I struggled with the Chemistry course, it was a hard time. I

am thankful to professors like *Mihály Viktor Pilipecz* from the Chemistry Department and professor *Bence Rácz* who taught Histology for their support and presence. Education is exceptional here, the way our professors teach us and the value of the diploma is super. The university has modern diagnostic equipment like standing MRI or CT scan. In my country, I was told that I might never see a scanning electron microscope, which I managed to work with in the very first year here in the Histology course. It has a history of more than 230 years, it is the Alma Mater of famous vets for example *József Marek*. In my country, we vaccinate chicken right after hatching to avoid Marek disease. It makes me proud to attend the university which gave internationally recognised scientists like him.

– What do you consider your biggest success at the university so far?

– Passing the oral exam in Anatomy and completing the Chemistry course. I am proud to be a mentor at the university, part of the SAM-buddy program. I have managed to mentor 4 students so far from different countries. Another achievement is that I convinced two of my former classmates from my previous university to continue their studies here at UVMB, they are in their second year.

– Tell me more about the mentor program, how can you help others?

– At first, I joined the SAM-buddy program as a mentee in my first year and I was mentored by a 4th-year student. He helped me to adjust to the school, to the city, gave useful tips about finding study materials, how I should prepare for exams and so on. It is basically sharing information and support the freshers. Later on, I decided to join as a mentor to be there, help others as they helped me before.

– Is it that hard as a foreign student to manage your life here? What is your experience?

You know there are good and bad things but the advantages of studying here outweigh the disadvantages. I

have met people from all continents, became friends, I managed to improve my communication, my intercultural knowledge and all that. I needed to step out of my comfort zone, it is not the usual lifestyle and education I got used to. Budapest is a beautiful city with a highly developed transportation system and nice parks. The living expenses are not that high and you are in the heart of Europe. The main disadvantage I would mention is the language barrier. I know a few words, introduce myself and ask others to speak to me in English. I plan to start the Hungarian course the university offers next semester. It can cause problems in your daily life if you do not speak Hungarian at all. Another disadvantage if you came from a distant country that you might not see your family that often.

– When was the last time you could visit your family?

– I haven't been home since I came here, which was 3 years ago. It would be possible to go home but because of the Covid, it is too complicated now.

The exam period is starting soon, how many exams do you have this semester?

I will have 6 exams, my plan - as always is to pass every exam on the first attempt. It is my nature to study hard, try to do my best. The exam period is stressful anyways, but if you fail, you need to reschedule everything. I try to avoid that. As I have a part-time job next to my student life, I need to manage my time very carefully. Oral exams are the hardest, you need more energy to learn every piece of information to be able to recall it immediately. I keep my eyes on my future plans.

– Speaking of that, what are your future plans?

– I would like to expand my previous experience with farm animals, get to know more about modern equipment, you know, become a good vet. I would prefer to practice abroad, get an internship and work for a while. I can imagine myself as an academician too, do a PhD degree to improve my career opportunities. After a while, I will probably go back home to establish my own practice. I know it is expensive, but I will work hard to save money.

24th Graz conference organized by the University of Veterinary Medicine, Budapest and the SoftVets project

The constant development of medical and veterinary education was always crucial, but in the last decade it has moved more in focus. Numerous highly ranked journals and conferences specialize on this topic. One of them is an international educational conference, the Graz Conference (GraCo), which was held on the 8th of April 2021.

Chantal Duijn (the Netherlands) and Míra Mándoki standing next to the award winner poster on the Graz Conference in Vienna, in 2016

MÍRA MÁNDOKI

associate professor

This event took place first in 1995 in Graz, Austria and the name of conference comes from this as well (www.grazconference.at). The idea of the conference was initiated by three medical doctors (Herbert Plass, Karl Kremser and Matthäus Grasl), who realized the importance of the improvement and modernisation of the medical teaching. In the first 10 years (with 2 years left out) the conference was organized in Graz, later it was rotated between Vienna, Innsbruck and Salzburg. In 2012 the organizers decided to choose a foreign city for the event, Timisoara (Romania), and the official language of the conference became English with a half-day German program.

The University of Veterinary Medicine, Budapest (UVMB) participated first in 2016, in Vienna. As part of the EU project WatchMe

(www.watchme.eu) we presented the results of the consortium on a poster and won the „Poster Prize“.

Next year the conference was organized by the Medical Faculty in University of Szeged (Hungary) and from our university, Tibor Bartha and Míra Mándoki were invited to the organizing committee. From that year besides medical education there were sessions for veterinary education as well. From 2016 the UVMB participated on each Graz conference with lectures, workshops, poster and also with moderation of sessions or as expert in round table discussions

The organization rights for 2020 were given to the UVMB by the three founders. Unfortunately, due to the corona virus pandemic the event which was planned for April 2020, was cancelled. We were hoping to organize it in a later date but it was not possible in 2020. This year the GraCo was put in an online space on Zoom platform because of the travel restrictions and lockdown regulations in all countries.

Our university is part of the consortium in an educational project (www.softvets.eu), so the GraCo also served as dissemination event. Besides the lecture on hot topics of higher education we introduced the project itself and the foregoing results. The technical background was established by another member of the consortium, the Veterinary Faculty of the University of Ljubljana. The idea of the SoftVets project was initiated by the VetNEST group, which is the society of the veterinary educational establishments in Central Europe, where the UVMB is a founding member. The main goal of the VetNEST is the strong collaboration between the veterinary universities of the area. The proposal for the Softvets project was the work of the VetNEST partners and the successful project is led by the Croatian partner (Faculty of Veterinary Medicine, University of Zagreb) between 2018 and 2021. The

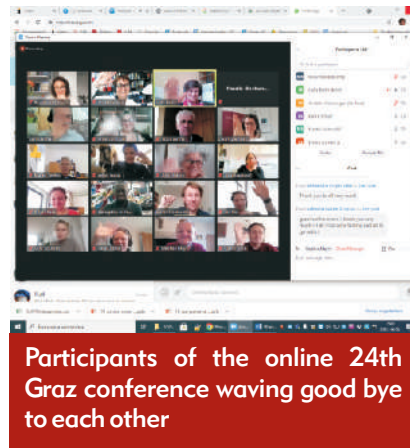

Tibor Bartha at the Graz conference on the Round table discussion „Where to is Medical Education Going“ in Maribor, in 2018

project is funded by Erasmus+ program.

The GraCo has a main theme every year and this year it was “Teaching life skills in medical education”. Besides lectures about the life skills topic other interesting lectures were also included in the program. The lectures were given by well-known international experts of the fields. In the morning Prof. Tibor Bartha (Hungary) opened the event, greeted the participants and then Karl Kremser (Austria) highlighted the history of GraCo on behalf of the Austrian Society for Higher Education (Österreichische Gesellschaft für Hochschuldidaktik, ÖGHG). Lada Radin (Croatia) introduced the SoftVets project and its recent results. After this intro session the professional presentations started. Sarah Baillie and Philip Duffus (UK) talked about the rapid expansions of Clinical Skills Labs (CSLs) in veterinary establishments. Renate Weller (Germany) and Stephen May (UK) emphasized the engagement of students in their own learning through student-led educational projects in the lecture “Students as Creators”.

After the coffee break, Nicole Mastenbroek (the Netherlands) veterinarian-psychologist gave insights and guidelines how to preserve mental health and prevent burn-out in veterinary profession. The second lecturer of this block Vlatko Ileski

(North-Macedonia) put an accent on the ethical education of students using ethical matrix framework. Following the lunchbreak, the only medical doctor presenter of this year, Harm Peters (Germany) talked about the importance of improving entrepreneurial skills of medical students using innovative methods. Birgit Hladschik -Kerner (Austria) shared her experiences about "What and How to teach communication skills in veterinary medicine". She explained the positive effect of involving actors in simulation plays for teaching communication. The last lecturer was Natalia Strokowska

(Poland) on the topic "Online communication in vets" who enlightened why and how could we make it better.

During the online registration process 250 people registered from different (medical, veterinary, educational, etc.) fields. High number of students also registered which means they are interested in new ways of teaching and their own education. Around 180 participants showed up finally during the conference either for shorter duration (e.g., focusing on one lecture) or following the whole conference. The number of active participants was between 100-110 for

the whole program. Besides Europe we had participants from Australia, Asia, USA, South America and Canada increasing the value of this international event. The 30-minute-long lectures were followed by "Questions&Answers" session where the participants asked many questions and gave useful remarks either in the chat or using their microphones. All session had a moderator who introduced the presenters and coordinated the discussions.

The churrupy conference ended way after the planned time as after the closing remarks of Tibor Bartha and Karl Kremser, the participants continued chatting with each other.

We had a successful conference! The Covid pandemic hindered us from gathering together in real life having small talks over coffee, enjoying the indelible poster party or the usual Gala dinner and the important networking. The UVMB offered the organization of the GraCo in 2022 to be able to show our fantastic campus and hospitality, but Zagreb also applied. The decision is made by the three founders as usual looking forward to it.

Let's meet in 2022 hopefully face-to-face!

Introducing the "Pan-European soft skills curriculum for undergraduate veterinary education SOFTVETS" project

Recent research and surveys among veterinarians show an increasing need for enabling veterinarians with skills to cope with challenges imposed on them by the ever changing world and the enormous strain the profession puts on them. Skill acquisition and development are essential for the performance and modernization of the profession in order to provide new forms of flexibility and security for veterinary professionals. Therefore, the target group of this project are students of veterinary medicine that need to be better prepared for real-life challenges in their future working environment.

The goal of this project (<http://www.softvets.eu/>) is to create a framework, and produce an ideal version of the new soft skills curriculum that would be applicable in veterinary higher education throughout Europe. As it should cover a wide range of life skills to cover all aspects of modern day challenges it will be organized in three sections: interpersonal communication, entrepreneurship and digital skills. The project team will firstly develop a set of recommendations for learning outcomes in life skills, a training concept for education of teachers involved in soft skill teaching and carry out a pilot implementation project of selected modules

at implementation partners' institutions.

The project started in 2018 and got funded for 24 months. Due to the corona pandemic in March 2020 we applied for an extension and it was granted, so the project will end on the 30th of September 2021.

The intellectual outcomes will be developed in coordination with students' association, professional association of veterinarians and an accreditation authority for veterinary education establishments within Europe to make sure it responds correctly to the needs of both students and labour market.

More details about the project are available at the Erasmus+ Project Results Platform:

<https://ec.europa.eu/programmes/erasmus-plus/projects/eplu-project-details/#project/2018-1-HR01-KA203-047494>

Coordinator:

University of Zagreb-faculty of veterinary medicine

Partners:

University of Veterinary Medicine, Budapest

EAEVE

Stiftung Tierärztliche Hochschule Hannover

Univerza v Ljubljani

Veterinärmedizinische Universität Wien

Wirtschaftsuniversität Wien

Contact

The higher education sector has never learned anything faster, more efficiently and more substantially than the use of online tools during the COVID-19 pandemic. However, we paid a huge price for it in terms of human and material losses, pain and suffering. We cannot ignore the damage caused by the missing personal contacts due to the fact that the 35th Session of the Hungarian Student Research Societies was held online. We will sorely miss the ideas and cooperation projects that will never be born due to the lack of personal discussions.

In our magazine's Portrait column, Associate Professor Dr Bence Rác said: *"Nearly all my scientific works had their origins in discussions that took place in conferences. Without conferences, science slows down considerably."*

The history of Hungary's agricultural vocational and higher education dates back to more than two centuries. It is just as stormy as the history of our homeland, but there are numerous examples of cooperation among educational institutions, academies, colleges and universities as well. The contemporary press covered the various events where the outstanding figures of a profession met each other.

The new building of the Royal Hungarian Institute of Economic Education was finished in Keszthely on the 100th anniversary of Georgikon's foundation. The proposal was submitted by Minister for Agricultural Affairs Count Andor Festetics in 1895, and it was adopted by his successor Ignác Darányi a year later. The construction did not last longer than a year, either. The local daily Keszthelyi Hírlap released a special issue on 12 October 1897 for the notable event of the institution's inauguration.

The newspaper also covered the events of the first day in the two-day celebration, including reporting on the programmes involving the prominent figures and notabilities of the social and political life. According to the newspaper's report, the educational institutions delegated the following representatives: *"Royal Councillor Árpád Balás, academy director from Óvár, Royal Councillor Sándor Vörös, director from Kolozsvár, Mihály Szűts, director from Debreczen, Dr. Tamás Kossutány, member of the Royal Academy of Science and professor from Óvár, Árpád Hensch, academy professor from Óvár as well as Director Dr. Ferencz Hutjra and Professor dr. Béla Nádaskay on behalf of the veterinary medicine academy"*.

These meetings were most certainly more than just protocol events: they were a forum for exchanging professional ideas.

In one of his books, Austrian psychiatrist Alfred Adler (1870-1937), an outstanding thinker of the 20th century wrote: *"...a feeling of community, an orientation to live cooperatively with others is vital for solving any life problem, all issues should be solved within the structure of our human society in a manner required by the welfare of mankind"*.

The COVID pandemic moved many researchers and teachers out of their comfort zone by depriving them of the very freedom of movement they had been accustomed to. They had three semesters to learn and practice the digital education methods and applications that they had used to a lesser extent before, if at all. All these efforts made them better, and they need to preserve this additional knowledge indeed, but we have to return to contact teaching, conferences and competition because, I believe, more motivating and productive forms of cooperation have never been invented.

Gusztáv Balázs

Conversation with associate professor Dr. Bence Rácz

“We marvel at the things we work with”

While many other scientific areas are studied through formulas, graphs and schematically described processes, histology opens up a magnificent world for you. “We can physically see and marvel at the things we work with,” says associate professor Dr. Bence Rácz of the Anatomy and Histology Department. Here’s an extract of our interview with him.

G. B.

– I was born in 1975, at the peak of a population boom, so we always had a lot of students in every class. Going to Ferenc Rákóczi II Grammar School, I was lucky enough to be taught by Mrs. Rimóczy, who fascinated us with her presentation of life’s mysteries through biology and chemistry. So when it came to the entrance exams for higher education, I only had eyes for biology majors in the country. I didn’t want to stay in Budapest. I was admitted to the institution of my first choice, Attila József University of Szeged, and my career was decided in that instant. As a freshman, my histology practice teacher was *Katalin Halasy*, who had just returned home from Oxford where she worked in brain research.

– **How did you fit in the University of Szeged?**

– I came to the River Tisza region with a lot of ambitions. Freed from the family nest at 18, I lived in a bustling college town at the dawn of Hungary’s democratization. It was as if I had been dropped in the middle of a huge festival. Thinking that my university studies would go just as they did at high school, I took them for granted, but I was wrong about that. Practical classes were characterized by regular oral exams, and I often ran into road bumps because of that, especially in

the histology practicals. However, I was so mesmerized by the tissues seen under the microscope that I plucked up my courage and knocked on the door of Professor Halasy’s laboratory. We started working together with her, she was my mentor in electron microscopy, which determined my subsequent scientific interest: I have been involved in neurology and neuromorphology research ever since. She also supervised my project work for the

Veterinary Medicine, and I was lucky enough to be admitted. I began the doctoral programme in January 1999, under Katalin Halasy’s supervision. In parallel with my research and lab work however, I kept returning to Szeged on a regular basis because of my correspondence programme to become an English teacher. I defended my doctoral thesis in 2002.

– **Reading your CV, I noticed that you had some additional scientific training courses, too.**

– Throughout my doctoral programme, I often attended the so-called winter and summer schools held by major neuroscience organizations for young researchers. During such a training programme in Poland, I met an American researcher and we had extremely exciting professional discussions. He/she must

“I also need them for teaching”

Student Research Society. Since the University of Veterinary Medicine had just started the English programme in full swing at the time, she transferred to the UVMB to work as a professor, and she has been teaching histology in English to this day. I consider it a gift of fate that we still work together today.

– **But you stayed in Szeged for a while...**

– After obtaining my degree, it was a natural choice for me to continue my PhD studies at the University of

have talked about his/her experiences to his/her colleagues, because I got an e-mail from another American researcher, who I hadn’t known before, and he invited me to his laboratory as a post-doctoral researcher! I immediately answered the generous scientist, *Richard Weinberg* that I would love to use this opportunity, but I had to finish the third year of my doctoral programme first, and that I had marriage plans, too. It seemed that we would leave it at that.

– **And what happened later?**

– A couple of months later, I got a large envelope from the United States out of the blue, complete with an invitation letter and the necessary visa documents! By then I had already obtained my PhD degree and got married, so we decided to take a leap into the unknown. My wife and I soon found ourselves in the state of North Carolina. I began my research in the medical science faculty of UNC Chapel Hill, which is one of the largest state universities in the US with several Nobel Prize winner professionals working in the teaching and research staff. This is where I learnt everything a post-doctorate scientist needs for launching their own research programme and setting up their team. We had very exciting achievements and published fantastic articles. Many of my most cited releases are from this period. Later on I was given an opportunity to work in an even larger, even better American laboratory.

We were in a major dilemma whether to stay or go. We kept asking each other if we wanted our future children to know their grandparents only from photographs and vice versa. Finally, I paid several visits to Hungary in 2005 to seek advice from Professor Péter Sótónyi, who was already the head of the Anatomy Department at the time. He told me that the department was very much in need of highly-trained professionals, and considering how my experience fits into their traditionally neuroscientific research profile, he could also use me in the foreign language programme, as there was an enormous number of classes to be taught. Unfortunately, even he couldn't guarantee a new university position for me at the time. However, Professor Sótónyi was so convincing that we decided to return home nonetheless.

– **Why did you commit to histology?**

– While many other scientific areas are studied through formulas, graphs and schematic flowcharts, histology

opens up a magnificent world for you. We can physically see and marvel at the things we work with. As far as tissues and microanatomy are concerned, the living world gives us an insight into a fascinating structure.

Having achieved certain results, researchers often tend to spend far less time in the laboratory. Instead, they write articles, applications and presentations in their rooms. I regularly use the electron microscope, the microscope laboratory and I keep collecting data, because if I ever stopped these activities, I would miss them. I also need them for teaching. We work with nearly all kinds of tissues, which we teach our students as well. Although animals are indeed cute, diverse and fascinating from the outside, it's still important for our students to marvel at the fine structure of organs even in the first year of their studies, otherwise they wouldn't be able to understand how they work and what might "go wrong" in them.

Interview with veterinary student Ivett Hrutka

I love transferring knowledge to people

Ivett Hrutka is a chief organizer of the veterinary medicine competition announced for high school students. She's actively involved in forging communities, which seems to be in her blood as that's what her ancestors also did in a village called Péteri near Budapest. Here's an excerpt from the interview.

GUSZTÁV BALÁZS

– I was born roughly 24 years ago in Budapest, but I spent 23 of them in Péteri; I moved to the capital only recently. On my father's side, most of my ancestors were from the village, which also means that I consider myself half Slovakian in terms of origin. In 1742, the area's feudal lord settled seven Slovakian families in the plains that had been depopulated during the Turkish rule. My ancestors took on

quite an active role for the common good of the village. My great grandfather was the president of the sports club for decades. My grandmother was the vice mayor of the village, followed by my father in the same position. My mother came from Szabolcs County, and she was the president of the school's PTA. And I was waiting on the village events hand and foot all the time.

– **Where did your parents meet?**

They met in the Landscaping and Gardening College in Kecskemét, and they've been in love ever since, so they are quite lucky in that regard.

– **Do they work in their learned profession?**

Yes! My father is a viticulturist, while my mother majored in the cultivation of vegetables and ornamental plants.

They are involved in growing vegetables (mostly tomatoes), viticulture and wine-making.

– **How did you develop an interest in the veterinary profession?**

– Back when I was 10, I still wanted to be a human doctor. My fate was decided when our cat was going through her first pregnancy. The poor creature was so inexperienced that she just dropped the first kitten; we had to carry it to her and warn her it was hers! I already had this desire to help animals back then. I am happy I chose this career. As I was making progress in my studies, my ties to this profession grew stronger and stronger.

– **After you were enrolled, didn't you get scared of anything? Weren't there any tough obstacles?**

– Obstacles? Of course. Some of

That's why I joined the Association of Veterinary Dermatologists as a supporting member. I would like to write either a Student Research Society paper or a thesis under the supervision of Dr. Noémi Tarpataki, depending on which option will be available. I want to participate in researching canine atopic dermatitis therapy with the dogs' own immune cells. More and more dogs demonstrate some type of dermatological symptoms and there are only a few specialists available in Hungary. My dog Lizzie is allergic, too, so I've had a lot of experience with her skin, which directed my attention to this field.

– How do you envision your life in 10-20 years?

With a family, with two children. I am planning my future living somewhere near Budapest. I imagine a good life for us, since we had higher living standards than average, thanks to the efforts of our parents. I want to provide the same thing for my children, too. Of course, I want to make progress in terms of carrying out my career plans as well.

– For example?

– I want to obtain a PhD degree and become a specialist in veterinary dermatology and small animal care. "Finally", I would like to obtain a *European College* degree, too, which certifies you as an acclaimed representative of a given specialty area at the European level.

– Do you want a single-handed practice or would you prefer working in a group?

– At first, I thought I wanted to found a big animal hospital with various specialist clinics. Nowadays I lean towards working in a group, but as an employee. There are a lot of risks involved in running a business enterprise. Of course, who knows what life brings? That's why I have a Plan A, B and C, I have some business venture ideas, including some with my father, who always comes up with great propositions. I would love to be his business partner anytime.

them seemed insurmountable when I got to them, but in retrospect, you always ask: oh my God, is this what I was so afraid or even terrified of? As a matter of fact, the comprehensive anatomy exam did wear me out mentally, because it took me a long time to pass it. Even though I took a long time to prepare for it, too. Nevertheless, I always knew that I would have to overcome these obstacles to reach my goal.

– You're a chief organizer of the 4th National Veterinary Medicine Competition. What drives you to take on such a role in the community?

– There are several factors here. The first one is that I didn't really know how wide the spectrum of veterinary work was back when I applied to the University of Veterinary Medicine Budapest. Many people think we play with puppies all day, but the veterinary profession has many areas, from food animal medicine to food hygiene and administration, that must be explained to the young people so that they don't only understand what they committed to when they first walk around with their course books in their hands. I had some fellow students who were quite taken aback by this realization.

The second reason is that I have an inclination to teach. I love transferring knowledge to people. I thought that our competition could raise the

consciousness of the next generation, which was another motivating factor for me. The protection of animals is a trendy issue nowadays. You must start teaching people about responsible animal care at the youngest possible age.

– How did you manage to organize the veterinary medicine competition this year?

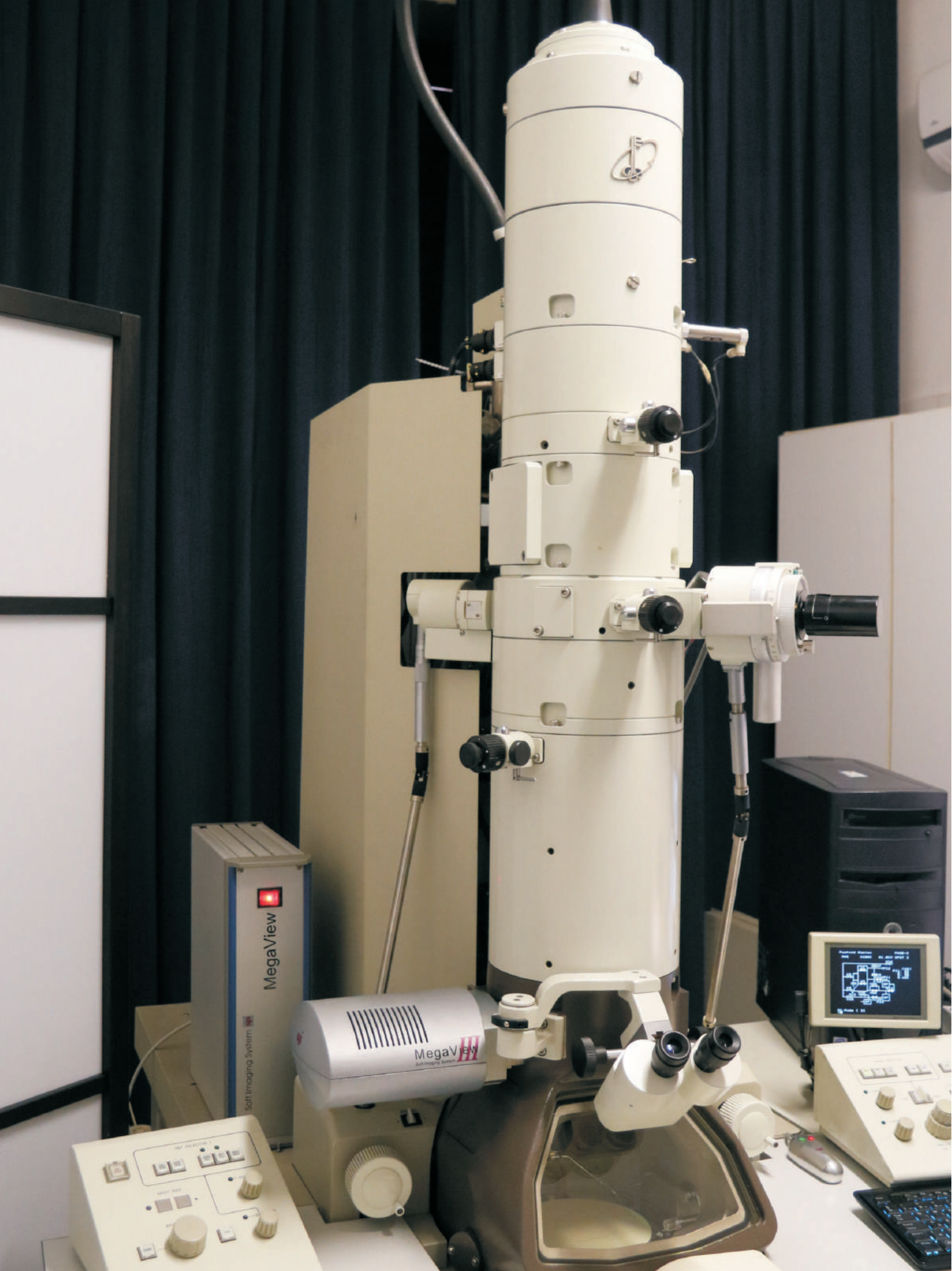
– Fortunately, the first rounds were conducted online without any change. However, we are still waiting for the best date for the 3-day final! Last year's survey showed that participants were most impressed by the rectal examination of the animals, so we clearly can't miss out on that.

– Do teachers get involved in the competition?

– We set tasks that require an enormous amount of research. We can't assume that all high school teachers refrain from helping their students. Sometimes we get comments from them saying that the tasks are above the high school level, but it's fine, because that's not what we aim for. When we send out the information package, we always tell in advance that this is not a prep course for the A-levels, but a very serious professional competition.

– What are you most interested in about veterinary medicine?

– Healing small animals. Within that, my primary interest is dermatology.

MegaView

Soft Imaging System

MegaView
Soft Imaging System

